

ЗВІТ

**Міжнародного інституту освіти, культури та
зв'язків з діаспорою Національного
університету «Львівська політехніка»
за 2015 рік**

ЗМІСТ

1. Проект «Крок до України».....	3
2. Проект «Назустріч новій хвилі».....	16
3. Проект «Відкриймо для України українську діаспору».....	22
4. Міжнародний Симпозіум, присвячений 150-річчю від дня народження Митрополита Андрея Шептицького	28
5. Проект «Культура єднає»	31
6. Міжнародний літературно-мистецький конкурс «Життя – Тобі...».....	39
7. Додатки	53

Звіт

про діяльність Міжнародного інституту освіти, культури та зв'язків з діаспорою Національного університету «Львівська політехніка» (МІОК) за 2015 рік

Міжнародний інститут освіти, культури та зв'язків з діаспорою Національного університету «Львівська політехніка» у цей надскладний час для України і надалі виступає надійним партнером світового українства та спрямовував свою діяльність на реалізацію проектів «Крок до України», «Відкриймо для України українську діаспору», «Назустріч новій хвилі», «Культура єднає». Реалізовуємо ці проекти, використовуючи різні форми і методи роботи.

Сьогодні Інститут продовжує співпрацю з Кабінетом міністрів України, зокрема з Міністерством закордонних справ України, Міністерством культури України, Міністерством освіти і науки України, Верховною Радою України, органами місцевої влади, а також з провідними світовими структурами – Світовим Конгресом Українців, Європейським Конгресом Українців, Світовою Федерацією Українських Жіночих Організацій, сотнями українських громад світу.

Проект «Крок до України»

Питання української освіти молодого покоління є пріоритетним як в самій Україні, так і в українських освітніх закладах за кордоном. Тому МІОК і надалі сприяє розвитку системи освіти, зокрема вивченню української мови як іноземної в українському зарубіжжі, яка б відповідала вимогам і можливостям ХХІ століття.

У зв'язку з цим Інститутом було організовано та проведено науково-практичні семінари, круглі столи, літні школи україністики «Крок до України».

Методичний семінар для вчителів Аргентини

З 26 лютого до 16 березня Олеся Палінська, старший науковий співробітник Міжнародного інституту освіти, культури та зв'язків з діаспорою, на запрошення Українського культурного товариства «Просвіта» в Аргентинській Республіці перебувала у м. Буенос-Айрес. Метою поїздки було проведення навчально-методичного семінару «Навчання української мови як іноземної» для вчителів українських суботніх шкіл товариства «Просвіта», а також інтенсивного курсу української мови для учнів та студентів.

Товариство «Просвіта» в Аргентині безперервно діє з 1924 року, і весь цей час головним напрямом його діяльності було навчання української мови, а також навчання українського фольклору – танців і співу. Завдяки праці членів товариства щосуботи десятки українців (і не тільки) різного віку і роду занять збираються у гостинному домі «Просвіти», щоб вивчати українську мову (від дитячого садочка і до занять для найстарших), вчитися співу і грі на бандурі, а також займатися у танцювальній студії добре знаного в цілій Аргентині ансамблю народних танців «Просвіта». Зрозуміло, що для проведення такої

величезної роботи потрібні добре підготовані вчителі. Тому товариство дуже зацікавлене в налагодженні тісної співпраці з інституціями в Україні, які займаються освітою діаспори.

Протягом двотижневого семінару вчителі суботніх шкіл мали змогу взяти участь у лекціях, практичних заняттях і тренінгах з методики викладання української мови як іноземної / другої, а також відвідати відкриті заняття з української мови для студентів та учнів початкового і середнього рівнів. Це був чудовий час для спілкування про особливості аргентинської та української освіти, про можливості для покращення роботи суботніх шкіл, про спільну розробку програм і навчальних матеріалів. Вчителі в Буенос-Айресі вже декілька років використовують підручник «КРОК-1», тому дуже радо сприйняли продовження серії «КРОК», а також інші навчальні посібники від МІОКу.

Великий інтерес учасників викликала відкрита лекція на тему «Мовна ситуація в Україні: причини, наслідки, перспективи». Присутні активно обговорювали і саму лекцію, і актуальну ситуацію в Україні, тим більше, що серед гостей був і Надзвичайний і Повноважний Посол України в Аргентинській Республіці Юрій Дюдін.

У результаті проведення семінару вчителі дізналися багато цікавого та корисного про організацію навчального процесу, методичні прийоми та багато іншого. У свою чергу, МІОК отримав вичерпну інформацію про особливості навчання української мови в Аргентині, що допоможе створювати навчально-методичне забезпечення, адаптоване саме для цих учнів і студентів.

Цей семінар став лише початком спільної діяльності. Між Міжнародним інститутом освіти, культури та зв'язків з діаспорою НУ «Львівська політехніка» та Українським культурним товариством «Просвіта» в Аргентинській Республіці було укладено угоду про співпрацю.

Науковий семінар «Українці Аргентини»

7 квітня в Міжнародному інституті освіти, культури та зв'язків з діаспорою НУ «Львівська політехніка» відбувся науковий семінар на тему: «Українці Аргентини». Співорганізатором заходу виступив Інститут народознавства НАН України.

Цей семінар став логічним продовженням співпраці, започаткованої між МІОКом і Українським культурним товариством «Просвіта» в Аргентинській республіці.

Директор МІОКу Ірина Ключковська, відкриваючи семінар, підкреслила, що налагодження комунікації між державою і діаспорою нарешті стає пріоритетним завданням для державних структур. Тому важливо вивчати життя українців за кордоном, особливості кожної громади, щоб ефективно будувати діалог з ними.

Оксана Сапеляк, старший науковий співробітник відділу етнології сучасності Інституту народознавства НАН України, у своїй доповіді «Збереження українських традицій у середовищі аргентинців українського походження» розповіла про історію українських поселень в Аргентині, особливості побуту та матеріальної культури українців. Особливий інтерес викликала розповідь про самоорганізацію українців, побудову ними суспільного життя в нових складних життєвих умовах.

Доповідь «Українська мова в Аргентині – збереження традицій і виклики часу» Олеси Палінської, старшого наукового співробітника МІОКу, була присвячена питанням функціонування української мови в середовищі аргентинської діаспори. Зокрема, йшлося про

основні тенденції у функціонуванні мови: використання законсервованої галицької мови 30-х років, інтерференцію з іспанською («украньйоль»), обмеження сфер використання української мови, а також асиміляційні процеси. На прикладі мови українських часописів і календарів Аргентини було простежено зміни у мовній практиці українців Аргентини.

Доповіді спричинили жваву дискусію, у якій взяли участь як співробітники МІОКу, так і гості. Інформація про діяльність українських громадських організацій в Аргентині, проблеми збереження національної ідентичності, зокрема шляхом вивчення української мови, викликала зацікавлення учасників семінару. Адже допомога українознавчим центрам за кордоном і розробка навчально-методичного забезпечення – один з пріоритетних напрямів роботи МІОКу.

Зустріч науковців різних спеціальностей – добра нагода побачити звичні проблеми під новим кутом зору, додатковий стимул для наукової та методичної роботи. Такі семінари, сподіваємось, стануть традиційними у МІОКу.

Науково-практичний семінар «Навчальні посібники з української мови для шкіл діаспори: методичні засади та практичні підходи»

Міжнародний інститут освіти, культури та зв'язків з діаспорою провів 2 грудня міжвузівський науково-практичний семінар «Навчальні посібники з української мови для шкіл діаспори: методичні засади та практичні підходи».

У роботі семінару взяли участь співробітники МІОКу, а також Любомира Калуська – доцент кафедри педагогіки та психології Івано-Франківського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти, д. філос. н.

На семінарі було окреслено питання, пов'язані зі створенням навчально-методичного забезпечення для шкіл діаспори. Переоцінити актуальність цієї теми складно, адже якщо для студентів на сьогодні вже є достатньо багато розробок з УМІ, то підручники і посібники для дітей залишаються великою мірою Terra Incognita і щодо теоретичного осмислення, і у плані практичних розробок.

Зокрема, доповідачі висвітлили такі теми:

- важливість виховання у навчальному процесі молодшої школи;
- допоміжні засоби навчання і виховання (ігри, пісні, вивчення традицій і т. ін.) та їх інтеграція у навчальний процес;
- проблеми визначення лексичного мінімуму для укладення навчальної літератури для шкіл діаспори;
- зв'язок навчальних матеріалів з реаліями України і діаспори.

Любомира Калуська представила свої розробки – програми «Соняшник» і «Калиновий край». Це навчальні та методичні матеріали, зокрема для шкіл діаспори, які містять методичні рекомендації для вчителів, розділи «Читанка Калинового краю», «Ігри», «Звичаї і традиції», «Калинова абетка чеснот дитини». На думку автора, саме виховний аспект є ключовим у педагогічній роботі, і запропоновані розробки сприятимуть національному вихованню маленьких українців за кордоном.

Активне обговорення доповідей дало змогу виявити проблемні моменти у розробці навчально-методичного забезпечення для шкіл діаспори та виробити теоретичні і практичні рекомендації щодо їх подолання. Також працівники МІОКу обговорили з авторкою можливості апробації навчальних матеріалів у школах діаспори.

Директор МІОКу Ірина Ключковська, завершуючи зустріч, висловила переконання, що лише спільними зусиллями науковців, педагогів-практиків, методистів можна досягнути успіхів у навчанні і вихованні дітей діаспори. А для цього потрібно, щоб за словами були конкретні кроки і конкретна праця.

Круглий стіл до дня української писемності та мови

День української писемності та мови – не лише причина для святкування. Це також чергова нагода відповісти на важливі запитання: чи готова Україна до викликів глобалізації? Чи дає собі раду в інформаційній війні, зокрема на мовному фронті? Чи ефективною є державна мовна політика? Враховуючи ці надзвичайно важливі питання, Міжнародний інститут освіти, культури та зв'язків з діаспорою НУ «Львівська політехніка» став ініціатором та організатором проведення **9 листопада** круглого столу до Дня української писемності та мови «Українська мова для іммігрантів та емігрантів: зберегти рідне, набути нове», у якому були задіяні відомі фахівці з лінгводидактики, викладачі-практики, представники державних органів влади, громадських організацій, волонтери, фахівці з міграційних питань.

Захід розпочала з свого вітального слова народний депутат України Оксана Юринець, яка зазначила: «Роль мови в житті кожної нації важко переоцінити. Мова – це і найголовніший засіб людського спілкування, і показник інтелектуального розвитку особистості, це і безцінна й невичерпна скарбниця культурного надбання нашого народу. Зрештою, з мови починається сама держава: у мові – її сила, могутність і сутність існування. Спільними зусиллями ми повинні розкрити красу і неперевершеність української мови, дати можливість їй пройняти серця інших людей. Любімо свою рідну мову, оскільки з нею – наше майбутнє і майбутнє нашої України!»

Лілія Жук, заступник начальника науково-дослідної частини НУ «Львівська політехніка», окреслила, що цей круглий стіл є дієвим інструментом у налагодженні співпраці як між представниками різних країн, так і між представниками різних регіонів, адже це є надзвичайно важливо для процесу єднання українського суспільства. «Проведення цього круглого столу має особливе значення, оскільки він дає можливість не тільки предметно обговорити актуальні питання, прийти до спільних ідей та рішень, а й визначити перспективи утвердження рідної мови, адже мова – це засіб формування і збереження самоідентичності українського народу, його культури та його традицій», – зазначила пані Жук.

У своїй вступній промові Ірина Ключковська, директор Міжнародного інституту освіти, культури та зв'язків з діаспорою, наголосила на важливих проблемних питаннях у сфері мовного законодавства, які є досі не вирішеними. «Відсутність мовної політики в Україні – це теж політика, і, якщо не буде врегульоване мовне питання в Україні на законодавчому рівні, доки не буде звернено увагу до питання української мови як мови титульної нації, доти всі інші питання, які пов'язані з українською мовою як іноземною, з поширенням української мови у світі, з лобіюванням українського інтересу, з вивченням

української мови як іноземної в Україні і для іноземних студентів, і для іммігрантів, і для біженців, не набудуть чинного розв'язання».

Олеся Палінська, старший науковий співробітник МІОКу, модератор круглого столу, привітала усіх учасників зі святом та наголосила на тому, що у тій ситуації, в якій зараз опинилась Україна, ми маємо чітко розуміти, що мовний фронт – це теж фронт, і національна безпека також включає в себе й мовну безпеку.

З надзвичайно змістовною доповіддю «Українська мова як чинник національної безпеки», в якій були окреслені проблеми сучасного стану мовної політики, виступила професор кафедри загального мовознавства Львівського національного університету ім. Івана Франка, д. філол. н. Галина Мацюк.

Під час дискусії учасниками круглого столу були обговорені такі питання, як: мова в глобалізованому суспільстві, проблема викладання української мови для внутрішньо переміщених осіб та мігрантів четвертої хвилі, мовна адаптація іммігрантів в Україні. На жаль, у цих стратегічних питаннях і досі спостерігається повна відсутність координації роботи державних структур, наукових установ, громадських організацій. Тому круглий стіл «Українська мова для іммігрантів та емігрантів» поставив за мету зібрати разом науковців, представників органів державної влади, волонтерів для спільного пошуку відповідей на питання мовної адаптації зовнішніх і внутрішніх мігрантів, викладання української мови для осіб (громадян і не-громадян України), які цього потребують, розробки державної політики стосовно української мови як іноземної.

Активними учасниками дискусії були: Арсен Грабчук (головний спеціаліст відділу імміграційної роботи УСІ та ОБГ, Головного управління Державної міграційної служби України у Львівській області), Ірина Росовська (завідувач сектору по роботі з біженцями та соціальної інтеграції УСІ та ОБГ, Головного управління Державної міграційної служби України у Львівській області), Ольга Проць (начальник відділу активної підтримки безробітних Львівського міського центру зайнятості), Роман Матис (голова ГО «И так поймут»), Святослав Літинський (громадський діяч, старший викладач кафедри програмування ЛНУ ім. І. Франка), Галина Синьока (викладач-волонтер безкоштовних курсів української мови), Андрій Моторний (завідувач секції мовної підготовки іноземних студентів НУ «Львівська політехніка», к. філол. н., доц.), Микола Зубков (відповідальний секретар-експерт Технічного комітету стандартизації науково-технічної термінології НУ «Львівська політехніка», заслужений працівник освіти України), Оксана Носуліч (викладачка Школи української мови і культури Українського католицького університету), викладачі-мовознавці НУ ЛП та наукові співробітники МІОКу.

Від учасників круглого столу надійшли численні пропозиції стосовно внесення змін до законодавчої бази, яка регулює мовну політику в Україні.

Літні школи

Сьомий «Крок до України» у Львові- 2015 р.

19 липня – 2 серпня студенти з різних країн світу з'їхалися до Львова, аби взяти участь у літній школі української мови «Крок до України», яку вже всьоме провів Міжнародний інститут освіти, культури та зв'язків з діаспорою. Цього разу у Міжнародній літній школі взяло участь 20 осіб, зокрема з Аргентини, Білорусі, Болгарії, Бразилії,

Німеччини, Польщі, Росії, США, Хорватії, Чехії, а також зі сходу України. Деякі учасники цьогорічної школи представляли українські діаспори, дехто – студенти українознавчих студій, а хтось – просто симпатки України. У всіх були різні очікування, різні цілі, але завдяки цікавій програмі, добре продуманій організації і просто неймовірній атмосфері, яка панувала впродовж двох тижнів, кожен з учасників залишився задоволеним, адже отримали значно більше, ніж просто навчання: нових друзів, цікаві знання і незабутні спогади.

Школа розпочалася вже традиційно з тесту на визначення знань української мови. Відтак, протягом двох тижнів студенти мали змогу пройти інтенсивний курс української мови в одній із трьох груп – початкового, середнього та високого рівня. Викладачі використовували на заняттях підручники і посібники, розроблені в МІОКУ, а також нестандартні методики, які дали можливість використати час на заняттях максимально ефективно і разом з тим перетворили навчальний процес на цікаву і захоплюючу справу.

Пообідні заняття також сприяли вивченню української мови, але насамперед давали змогу пізнати культуру України. Серед заходів цьогорічної школи – екскурсії Львовом, відвідування Національного музею імені Андрея Шептицького і майстер-клас за творами Марії Примаченко, допрем'єрний показ фільму «Політ золотої мушки» і зустріч з режисером Іваном Кравчишиним, екскурсія замками і монастирями Львівщини, танцювальний майстер-клас від балету «Життя», зустріч з письменником і громадським діячем, лауреатом Національної премії України імені Т. Шевченка Ігорем Калинцем, лекція про українську вишивку, знайомство з українським національним бойовим мистецтвом – бойовим гопаком і з його засновником Володимиром Пилатом, кавова мандрівка Львовом, концерт ретро-музики у музеї Соломії Крушельницької, участь в історичному фестивалі «Ту стань!»... Але навіть після такої інтенсивної програми учасники із задоволенням прогулювалися Львовом, спілкувалися одні з одними та з новими українськими друзями, а ще – працювали над проектом: зібрали й підготували матеріал до газети, яка вийшла у день закриття школи.

Цьогорічна школа, що мала найширшу за всі роки свого проведення географію учасників, цілковито виконала своє завдання: представники різних народів і культур, а також українці з цілого світу мали унікальну нагоду познайомитися, поспілкуватися між собою, але найголовніше – пізнати Україну, її культуру і мову. І, як наголосила на церемонії закриття школи директор МІОКУ Ірина Ключковська, надалі матимуть змогу цю правдиву, неупереджену інформацію поширювати у країнах свого проживання, щоб світ міг почути про Україну від тих, хто її справді любить і розуміє.

Завершення школи – завжди трохи сумна мить: ми прощаємося з новими друзями, з якими провели незабутній час. Але учасники не мають наміру зупинятися у вивченні української мови, і в цьому їм допоможе навчальний сайт «Крок до України», презентований на закритті школи, який стартує вже у вересні.

Попереду ще літня школа в Казахстані, а учасники вже з нетерпінням чекають наступного літа, щоб знову приїхати до Львова і зробити черговий крок до України.

Команда літньої школи:

Керівник школи – Ірина Ключковська

Адміністрування – Андрій Яців, Богдан Сиванич

Організаційне забезпечення – Любов Литвин, Марусик Юрій, Ярослав Литвин.

Наталя Мартинишин – викладач групи А

Богдан Сиванич – викладач групи В

Олеся Палінська – викладач групи С

Відгуки учасників:

Я очікувала від літньої школи дружньої атмосфери, приємного спілкування, нових друзів – всі ці очікування справдилися. Крім того, літня школа допомогла мені відчувати себе впевненіше на вступних випробуваннях у Львівську національну академію мистецтв, які відбулися через тиждень після початку навчання. Тепер я студентка ЛНАУМу! Дякую за можливість брати участь у Літній школі, бо завдяки цьому проекту моє життя змінилося на краще.

Ксенія Дрозд (Мінськ, Білорусь)

Мені дуже сподобалося, що кожного дня була якась екскурсія або майстер-клас. Я дізналася багато нових речей. Заняття з української мови були дуже корисними для мене: була граматики, спілкування і багато цікавої інформації. Мені сподобалися також додаткові матеріали, наприклад тексти пісень.

Мартіна Одетналова (Бланско, Чехія)

Хотілося б більше матеріалів з художньої літератури, над якими можна працювати. Дуже гарною ідеєю були зустрічі з українськими художниками та майстер-класи, мені також подобалося, що кожного дня ми вивчали іншу українську пісню.

Катажина Рециньська (Варшава, Польща)

У мене були високі очікування і вони здійснилися. Мені найбільше сподобалися екскурсії, ставлення професорів – усі були дуже відкриті і готові допомогти, що для мене найважливіше.

Іва Деянович (Загреб, Хорватія)

Продовжуйте свій розвиток і ніколи не зупиняйтеся. Дуже вдячна за вашу роботу і основну ідею.

Софія Мазіна (Мурманськ, Росія)

Я багато очікувала від школи, тому що мені дуже потрібно вивчити українську мову. Я багато нового навчилася і буду продовжувати далі. Викладач дуже добре нам проводив лекції, так що було цікаво і весело, матеріали теж були добрі і корисні.

Бажаю Божого благословення для всіх!

сестра Сесілія Геуко (Пітанга, Бразилія)

«Крок до України» – 2015 у Казахстані

Міжнародна літня школа української мови і культури «Крок до України – VIII» у Казахстані

Вже вчетверте з **3 – 15 серпня** у Казахстані пройшла Міжнародна літня школа української мови і культури «Крок до України», організована Міжнародним інститутом освіти, культури та зв'язків з діаспорою за ініціативи Карагандинського обласного Товариства української мови ім. Тараса Шевченка «Рідне Слово» й особисто Апостольського делегата для греко-католиків в Казахстані та Середній Азії о. Василя Говери.

З кожним новим «кроком» ми все більше пізнаємо одні одних: представники України – громаду Казахстану, а юні казахстанські українці – мову, культуру, історію і сьогодення землі своїх предків. Особливістю цьогорічної школи було те, що організатори максимально залучали до програми самих учасників, давали їм можливість розкривати свої організаційні, творчі, інтелектуальні таланти, ділитися ними зі своїми давніми і новими друзями. Саме тому від МІОКУ прибула не команда, як зазвичай, а лише старший науковий співробітник Олеся Палінська як координатор табору. Величезну допомогу у проведенні літньої школи надали волонтери з України, які перебували у цей час в Караганді – о. Назарій Зінкевич і семінаристи Олег Климончук, Сергій Підтілов, Святослав Розлуцький і Ростислав Пальчикевич.

Цього року у літній школі взяли участь 30 підлітків і студентів з різних регіонів Казахстану: Астани, Абая, Караганди, Усть-Каменогорська, Топара, Сатпаєва. Багато з них вже в таборі вдруге, втретє або й вчетверте, але хочуть повертатися сюди знову і знову, бо це завжди – незабутні враження, зустріч зі старими друзями і знайомство з новими, можливість повчитися й одночасно відпочити.

Школа, як і минулого року, складалася з двох частин: перший тиждень навчальні заняття проходили в Караганді, а друга частина, де було більше розваг і відпочинку, відбулася в курортному містечку Щучинськ на півночі Казахстану, в краю мальовничих гір і озер. Студенти літньої школи мали можливість інтенсивно вивчати українську мову з викладачами з України в одній із трьох навчальних груп (рівня А, В і С), а потім продовжили своє навчання у формі туторіуму – студенти з групи С займалися зі своїми товаришами. Також відбувся цикл лекцій, де у простій і цікавій формі учні дізналися багато цікавого про географію, історію, літературу, музику, образотворче мистецтво України, а також про українську мову. Діти із задоволенням малювали картини за мотивами творчості Марії Примаченко, співали ретро-танго Богдана Весоловського і здійснювали віртуальну екскурсію в Асканію-Нову. Особливо запам'яталися майстер-класи з львівського вальсу і з першої медичної допомоги, які провела учасниця табору з м. Абай, 19-річна Саша Сергєєва.

Особливої атмосфери додала присутність о. Назарія і братів-семінаристів, які не тільки організовували духовне життя табору, але й були першими у веселих іграх, витівках і розвагах. А кожен вечір закінчувався цікавим «слівцем на добраніч» від о. Назарія, яке було завжди влучним і допомагало осмислити пережитий день.

Ті події і зміни, які відбуваються в Україні, накладають свій відбиток на кожного з нас. Тому ми багато і серйозно говорили з дітьми про громадянське суспільство, про взаємодопомогу і підтримку, яка стала такою потужною в Україні за цей час, а також про те, що кожен несе відповідальність за долю своєї країни, своєї спільноти, світу навколо себе, про те, що наша праця, навіть найменша, має силу змінювати світ на краще.

У Щучинську до навчальних занять додалися ігри і прогулянки на свіжому повітрі, мандрівки в гори і на озеро. Тут всі учасники отримали можливість продемонструвати свої таланти і знання в командних чемпіонатах з показухи і «Що? Де? Коли?». Дух змагальництва підігрівав емоції, але все одно – перемогла дружба! Щовечора відбувався кіноклуб, де можна було переглянути нові українські фільми. Особливо цікавою стала молодіжна комедія «Трубач» - до неї учасники з групи С підготували субтитри, щоб полегшити перегляд своїм друзям з інших груп і повправлятися у перекладі.

Навіть погана погода не стала на заваді: щодня проходили веселі зарядки, а в дощову погоду ігри і конкурси проводили у приміщенні. А гаївки і народні танці, які ми мали можливість вивчити у таборі, сподіваємося, стануть хітами на святкуванні Великодня!

На закінчення школи відбулася вечірка в ретро-стилі: кожен із гостей після того, як назвав пароль (а паролі у кожного були веселими й оригінальними!), отримав краватку-метелик і вуса або червоні губки, щоб відтворити атмосферу епохи 30-х. Гостей зустрічали танго і фокстроти у виконанні львівських музик. Все це створило неповторну атмосферу свята!

Справжнім подарунком для гостей свята стала вистава «Лисичка, яка впала з неба», поставлена наймолодшими учасниками. Нікого не залишили байдужими ні акторська гра, ні імпровізовані костюми, ні чудовий грим, який зробила учасниця з Караганди Оля Шлома (до речі, Олин День народження припав саме на табір, і, сподіваємося, він став для неї незабутнім!). Учасники табору організували концертну програму, де були й зворушливі пісні, і пристрасне танго, і запальні бугі-вугі. На закінчення вечора при світлі свічки кожен розказав про свої враження від табору: незважаючи на дрібні проблеми й непорозуміння, які тут виникали, всі говорили про ці два тижні захоплено, радісно, але з ноткою суму: нікому не хотілося роз'їжджатися додому, залишати нових друзів і ту чудову атмосферу, яку всі ми створили разом.

Сподіваємося, молодь Казахстану зробить ще багато кроків до України, і кожен з них буде ще більш самостійним, впевненим і незабутнім.

З відгуків учасників табору:

Мені дуже сподобалося в цьому таборі. Всі люди дуже цікаві, може, й різні, але такі рідні ☺. І ось настав день розставання, але сподіваюся і вірю, що ми не припинимо спілкування.

Настя Ярмолевич (Караганда)

Цей табір був якийсь особливий, наповнений любов'ю і дружбою. У цьому таборі я багато взяла для себе, змінила в чомусь свою думку.

Олександра Сергєєва (Абай)

Табір просто фантастичний. Шалено все сподобалось! Обстановка, друзі, атмосфера в компанії. Враження, спогади незабутні!

Галя Куніцина (Усть-Каменогорськ)

Мені все сподобалося, я, як і обіцяв, старався поводити себе нормально. Дякую, що приїхали. Сподіваюся, наступного року знову потраплю в такий табір.

Андрій Шевцов (Сатпаєв)

Велике дякую цьому табору за приємні чи складні моменти, за те, що вчать нас української мови, знайомлять з хорошими людьми, за ці 2 роки багато хто став часточкою мене.

Віка Куковіцька (Астана)

Цей табір виділяється зі всіх тих, в яких я була. Багато про що довелося задуматися... Я вдячна Богові, що дав мені можливість бути тут, взнавати щось нове і полюбити щось інше. Коли приїжджає п. Олеся, вона привозить шматочок України.

Ангеліна Макушина (Караганда)

Я маю надію, що це покоління зможе багато корисного зробити або для оновленої України, або для підтримки нашої маленької колонії, для підтримання українськості, «жовто-блакитного» руху. Я зроблю від себе все для цього.

Богдан Ребекевіша (Тонар)

Гарна спільнота українців у Казахстані, вони багато мене навчили. Дуже радий, що є така спільнота тут, вірю, що вона зросла за ці 2 тижні в українознавстві і в загальнолюдському вимірі.

бр. Олег Климончук (Київ)

Табір дуже потужний. Молодь і діти справді стали краще розмовляти українською мовою і вирости як спільнота. Це для мене другий україномовний табір, і я бачу, що цей проект справді потужно працює, є дуже корисним для української спільноти Казахстану.

о. Назар Зінкевич (Львів)

Всеукраїнський суспільний форум «Освіта задля змін: духовність та інновації»

З 30 вересня до 03 жовтня у Львові відбувся VIII екуменічний соціальний тиждень, присвячений темі освіти. Він проходив за підтримки Українського Католицького Університету, Національного університету «Львівська політехніка», Львівської облдержадміністрації, Львівської обласної ради та Львівської міської ради.

У рамках заходу відбулася академічна конференція, де вперше піднімалося питання освіти українського зарубіжжя.

До участі були запрошені громадські організації, благодійні фонди, освітяни, молодь, студентство, представники бізнесу, влади, релігійних організацій і духовенства всіх конфесій.

На пленарному засіданні конференції з доповіддю «Освіта українського зарубіжжя: сучасний стан та перспективи» виступила директор МІОКу Ірина Ключковська, яка детально зупинилася на проблемі сучасного стану та перспектив освіти в українському зарубіжжі. На її думку, становлення освіти українського зарубіжжя та її розвиток обумовлює низка чинників. Це, зокрема, родина, церква, громадські організації, активність самої громади, фактор країни проживання.

На переконання доповідачки, «саме родина є тією основою розвитку дитини, на якій вибудовується її подальша доля. Саме батьки є її першими педагогами, які дають дитині головний інструмент пізнання та самопізнання – рідну мову. І від них залежить, чи стане українська мова в чужоземному середовищі для їх дитини рідною чи ні».

Церква, громадські організації за кордоном взяли на себе основний тягар організаційної роботи з розвитку українського шкільництва. Багато що залежить і від країни проживання нашої діаспори. Українці, які становлять найчисленнішу етнічну групу у Російській

Федерації, на практиці не мають державної системи українського шкільництва, культурно-освітніх закладів, преси, радіо та телебачення рідною мовою.

Ірина Ключковська вважає, що наша держава повинна розробити стратегічний напрям розвитку освіти українського зарубіжжя, що давно зробили держави, які мають великі діаспори, зокрема, наші найближчі сусіди – Польща і Російська Федерація. «Вкладаючи інтелектуальний та фінансовий капітал у розвиток української освіти за кордоном сьогодні, ми отримаємо значні дивіденди для нашої держави у майбутньому», – наголосила вона.

Публікації та участь науковців у конференціях

Статті у періодичних наукових виданнях України, що внесені до Переліку фахових видань України (у межах зареєстрованих кафедральних НДР):

1. Мартинишин Н. М. Спонукальні діалоги як навчальний матеріал в курсі української мови як іноземної / (Н. М. Мартинишин) // Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Філологічна»: Зб. наук. праць / Укладачі: І. В. Ковальчук, Л. М. Коцюк, С. В. Новоселецька. – Острог: Національний університет «Острозька академія», 2015. – Вип. 56. – С. 184-186. 0114U001691.

2. Мартинишин Н. М. Фразеологізми з дієсловами руху як лінгводидактичний матеріал у курсі української мови як іноземної / (Н. М. Мартинишин) // Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Філологічна»: Зб. наук. праць / Укладачі: І. В. Ковальчук, Л. М. Коцюк, С. В. Новоселецька. – Острог: Національний університет «Острозька академія», 2015. – Вип. 58. – С. 13-15. 0114U001691.

3. Палінська О. Рольові ігри на заняттях з української мови як іноземної / Олеся Палінська // Теорія і практика викладання української мови як іноземної: Зб. наук. праць. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2014. – Вип. 11. – С. 50 – 56. 0114U001691.

4. Сиванич Б. Мовно-естетичні знаки української культури в поезії Богдана Кравціва / (Б. Сиванич) // *Studia methodologica*. – Тернопіль, 2015. – Вип. 40. – С. 208-214. 0114U001691

5. Сиванич Б. Семантика і функціонування кольороназв у поезії Богдана Кравціва / (Б. Сиванич) // Зб. наук. праць «Наукові записки. Вінницького державного педагогічного університету ім. М. Коцюбинського. Серія: Філологія (мовознавство)». – 2015. – Вип. 22. – С. 91–96. 0114U001691.

Матеріали та тези доповідей наукових конференцій, проведених в Україні:

1. Ключковська І. Міграційні настрої студентів Національного університету «Львівська політехніка» / І. Ключковська, (Ю. Марусик), (О. П'ятковська) // *Brain Drain – Brain Gain: світовий контекст та українські реалії*: Зб. доп. І Міжнар. наук.-практ. конф., 8 жовтня 2014 р. – Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2014. – С. 3 – 29. 0114U001690.

2. Козловська І. М. Історичний досвід розвитку інтегративних процесів у професійно-технічній освіті (20-і роки ХХ - початок ХХІ ст.) / І. М. Козловська // *Виховання особистості: національно-патріотичний вимір*: матеріали Всеукр. наук.-метод. конф., 16-17 квітня 2015 р.: у 2-х ч. – Ч. II / За ред. А. М. Зубка, С. О. Мойсеєва та ін. – Херсон: КВНЗ «Херсонська академія неперервної освіти», 2015. – С. 5 – 12. 0114U001691.

3. Мартинишин Н. Підґрунтя для створення підручника з УМІ для дітей / (Н. Мартинишин) // *Українська мова у світі*: Зб. матеріалів III Міжнар. наук.-практ. конф., Львів, 6 – 7 листопада 2014 р. – Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2014. – С.75 – 81. 0114U001691.

4. Палінська О. Новітні технології у викладанні УМІ: «за» і «проти» / О. Палінська // Українська мова у світі : Зб. матеріалів III Міжнар. наук.-практ. конф., Львів, 6 – 7 листопада 2014 р. – Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2014. – С. 99 – 108. 0114U001691.

5. Сиванич Б. Активні методи навчання граматики української мови як іноземної / (Б. Сиванич) // Українська мова у світі : Зб. матеріалів III Міжнар. наук.-практ. конф., Львів, 6 – 7 листопада 2014 р. – Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2014. – С. 116 – 122. 0114U001691.

6. (Темник Г). Інтерактивний курс «КРОК-1» у контексті навчання української мови в онлайн-режимі / Г. Темник // Українська мова у світі : Зб. матеріалів III Міжнар. наук.-практ. конф., Львів, 6 – 7 листопада 2014 р. – Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2014. – С. 140 – 146. 0114U001691.

Статті у інших періодичних закордонних виданнях:

1. Палінська О. Художні тексти у процесі вивчення іноземної мови: комунікативний аспект (на матеріалі творів Т. Шевченка) / О. Палінська // Българска украинистика. – София : Софийски университет «Св. Климент Охридски», 2014. – Брой 4. – С. 96 – 103. 0114U001691.

Матеріали та тези доповідей наукових конференцій, проведених за кордоном:

1. Палінська О. Особливості вивчення творів Т. Шевченка на заняттях з української мови як іноземної / Палінська О. М. // Шевченко – символ духовної зв'язи українського і казахського народів : Сб. матеріалів виступів, доповідей і повідомлень учасників третьих міжнародних Шевченківських читань, присвячених 200-літтю со дня народження Тараса Шевченка / под общей редакцией П. В. Токаря. – Астана : ЕНУ им. Л. Н. Гумилева, 2014. – С. 130 – 139. 0114U001691.

Статті у інших виданнях України, що внесені до Переліку фахових видань України:

1. Козловський Ю. М. Аспекти розвитку едукативної інтегративної / Ю. М. Козловський, І. М. Козловська // Педагогічний альманах південноукраїнського регіонального інституту післядипломної освіти педагогічних кадрів : Зб. наук. пр. – Вип. 22. / Редкол. : В. В. Кузьменко (голова) та ін. – Херсон : РІПО. – 2015. – Вип. 25. – С. 56 – 63. 0114U001691.

2. Стечкевич О. Інтегративний підхід у підготовці до естетичної діяльності майбутніх фахівців народних художніх промислів / О. Стечкевич, І. Козловська // Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського. Серія : педагогічні науки. – 2015. – Вип. 43. – С. 316 – 320. 0114U001691.

Публікації у наукових періодичних виданнях, які не внесені до Переліку фахових видань України:

1. Козловський Ю. Визначення рівнів інтеграції знань як дидактична проблема едукативної інтегративної / Ю. Козловський, І. Козловська // Міжнародний науковий вісник : зб. наук. праць / ред. кол. І. В. Артёмов (голова) та ін. – Ужгород : ДВНЗ «УжНУ», 2014. – Вип. 2(9). – С. 35 – 44. 0114U001691.

2. Kozlovska I. Pedagogical support of gifted students from carpathian mountain areas by means of folk art crafts / I. Kozlovska, O. Bilyk, Yu. Kozlovsky // Journal of Vasyl Stefanyk Precarpathian National University – 2014. – Volume 1. – No. 2,3. – P. 132 – 135. 0114U001691.

Матеріали та тези доповідей наукових конференцій, проведених в Україні:

1. Дольнікова Л. В. Роль інтегративно-диференційованого підходу у формуванні професійного мислення фахівця / Л. В. Дольнікова, І. М. Козловська // Особистість в екстремальних умовах : Зб. статей VII Всеукр. наук.-практ. конф., 20 травня 2015 р. – Львів : ЛДУ БЖД, 2015. – С. 274 – 279. 0114U001691.

Матеріали та тези доповідей наукових конференцій, проведених за кордоном:

1. Kozlovska I. Integration In Education: Historical Preconditions, Definitions And Pedagogical Aspect of Research Activities of Higher Educational Establishment / I. Kozlovska, Yu. Kozlovskiy // Visual Thinking – Visual Culture – Visual Pedagogy edited by Halina Rarot Mariusz Śniadkowski : Politechnika Lubelska. – Lublin, 2014. – S. 95 – 106. 0114U001691.

I. Перелік міжнародних наукових заходів, проведених в Україні (із зазначенням ППП доповідей та теми доповіді):

1. IV Міжнародна науково-практична інтернет-конференція «Лінгвокогнітивні та соціокультурні аспекти комунікації», м. Острогож, 25 червня 2015 р.:

Мартинишин Н. М. Спонукальні діалоги як навчальний матеріал в курсі української мови як іноземної.

2. V Міжнародна науково-практична інтернет-конференція «Лінгвокогнітивні та соціокультурні аспекти комунікації», м. Острогож, 12 жовтня 2015 р.:

Мартинишин Н. М. Фразеологізми з дієсловами руху як лінгводидактичний матеріал у курсі української мови як іноземної.

3. VII Міжнародна наукова конференція «Християнська сакральна традиція: віра, духовність, мистецтво», м. Львів, 24 листопада 2014 р.:

Палінська О. М. Вплив української церкви за кордоном на розвиток українського шкільництва.

4. Міжнародна наукова конференція «Теорія і практика викладання української мови як іноземної», м. Львів, 14 – 15 травня 2015 р.:

Палінська О. М. Рольові ігри на заняттях з української мови як іноземної.

II. Перелік міжнародних наукових заходів, проведених за кордоном (із зазначенням ППП доповідей та теми доповіді):

1. Навчально-методичний семінар з методики викладання української мови як іноземної (другої), м. Буенос-Айрес, Аргентина, 28 лютого – 17 березня 2015 р.:

Палінська О. М. Мовна ситуація в Україні: причини, наслідки, перспективи.

III. Перелік державних наукових заходів:

1. Всеукраїнська науково-методична конференція «Виховання особистості: національно-патріотичний вимір», м. Херсон, 16-17 квітня 2015 р.:

Козловська І. М. Історичний досвід розвитку інтегративних процесів у професійно-технічній освіті (20-і роки ХХ – початок ХХІ ст.)

2. VII Всеукраїнська науково-практична конференція «Особистість в екстремальних умовах», м. Львів, 20 травня 2015 р.:

Козловська І. М. Роль інтегративно-диференційованого підходу у формуванні професійного мислення фахівця.

IV. Перелік наукових семінарів, організованих спільно з науковцями установ НАН України (із зазначенням ППП доповідей та теми доповіді):

1. Науковий семінар «Українці Аргентини», м. Львів, 7 квітня 2015 р.:

Палінська О. М. Українська мова в Аргентині – збереження традицій і виклики часу.

V. Перелік наукових семінарів (із зазначенням ППП доповідачів та теми доповіді):

1. Науковий семінар «Мова і міграція: точки дотику»:
Медведева О. І. Шляхи мовної адаптації внутрішньо переміщених осіб в Україні.
Марусик Ю. В. Сучасні тренди імміграції до України.
П'ятковська О. Р. Мовні вимоги для іммігрантів у європейських країнах
Сиванич Б. Б. запровадження сертифікації мови як іноземної: досвід Польщі.
2. Науковий семінар «Українці Аргентини», м. Львів, 7 квітня 2015 р.
3. Міжнародний симпозіум «Міграція у кризових умовах: українсько-польський контекст», м. Львів, 3 вересня 2015 р.
4. Круглий стіл «Українська мова для іммігрантів та емігрантів: зберегти рідне, набути нове», м. Львів, 9 вересня 2015 р.
5. Круглий стіл «Українські діти в сучасних кризових умовах. Особливості національного і патріотичного виховання», 17 вересня 2015 р.
6. Круглий стіл «Психоемоційний стан українських дітей у сучасних кризових умовах», м. Львів, 21 жовтня, 2015 р.

Підручник

1. Бойко Г. Мистецтво створення споруд : навч. посібник з української мови для студентів-іноземців технічних вишів спеціальності «Архітектура» і «Будівництво» (рівень В1 – В2) / [Г. Бойко, О. Качала, А. Моторний, О. Палінська, Л. Харчук]; за ред. І. Карого. – Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2014. – 300 с.

Обл.-вид. арк – 31,1.

Без грифу МОН.

Шифр НДР 0114U001691

Додаток № 1

Проект «Назустріч новій хвилі»

Важливим напрямом діяльності МІОКу є дослідження трудової міграції у рамках проекту «Назустріч новій хвилі».

**Міжнародний симпозіум «Міграція у кризових умовах:
українсько-польський контекст»**

3 вересня Міжнародний інститут освіти, культури та зв'язків з діаспорою НУ «Львівська політехніка» спільно з підкомітетом з питань регіонального та транскордонного співробітництва між Україною та країнами ЄС комітету Верховної Ради України з питань Європейської інтеграції, Львівською обласною державною адміністрацією, кафедрою менеджменту персоналу та адміністрування та кафедрою зовнішньоекономічної та митної діяльності ІНЕМ НУ «Львівська політехніка» провели Міжнародний симпозіум «Міграція у кризових умовах: українсько-польський контекст».

З вітальним словом до учасників Симпозіуму звернулися ректор Національного університету «Львівська політехніка» проф. Юрій Бобало, голова Львівської обласної державної адміністрації Олег Синютка, Віце-маршалек Сейму Республіки Польща Марек Кухцінкий, Генеральний консул Республіки Польща у Львові Ярослав Дрозд, народні депутати України Оксана Юринець, Анатолій Матвієнко та Валерій Пацкан, а також директор департаменту ринку праці та зайнятості Міністерства соціальної політики України Сергій Кікіна.

Вітального листа учасникам Симпозіуму надіслали Голова Верховної Ради України Володимир Гройсман та Надзвичайний і Повноважний Посол України у Республіці Польща Андрій Дешиця.

Тематикою виступів Міхала Боні, Депутата Європарламенту від Республіки Польща, Манфреда Профазі, Голови представництва МОМ в Україні були проблеми, пов'язані з міграційною політикою, як відповіддю на сучасні виклики в умовах активізації міграції у світі та України зокрема. Олександра Яворницька-Новосад, представник Міністерства праці та соціальної політики Польщі, а також Моніка Олув, експерт агентства зайнятості EWL, охарактеризували стан ринку праці Польщі та навели статистичні дані українських трудових мігрантів, сфери їхньої зайнятості та небезпеку зростання нерегульованої міграції серед українських працівників у Польщі. Олена Малиновська, головний науковий співробітник НІСД при Президентові України, акцентувала на особливостях міграційного коридору між Україною та Польщею, наголосивши, що цей коридор – шлях до всієї Європи, а тому для регулювання українсько-польської міграції є нагально необхідним міжнародне співробітництво та розвиток національної системи міграційного менеджменту.

Ірина Сушко, голова ГО «Європа без бар'єрів», охарактеризувала рівень виконання Плану дій з лібералізації візового режиму між Україною та ЄС, а також зазначила, що питання міграційної безпеки в Україні має бути поставлено на рівень Президента та РНБО.

Ірина Лапшина, доцент Бременського університету, розповіла про досвід Польщі у задіяння своєї діаспори для розвитку та виокремила основні засади Державної стратегії із залучення української діаспори.

Уляна Садова, завідувач відділу соціально-гуманітарного розвитку регіону ДУ «Інститут регіональних досліджень ім. М. Долишнього НАН України», охарактеризувала основні виклики розвитку регіонального ринку праці в сучасних умовах, представила зарубіжний досвід регулювання ринку праці, зокрема досвід Польщі, та окреслила завдання інституційного забезпечення роботи органів виконавчої влади України у контексті українсько-польської трудової міграції.

У процесі дискусії Василь Барилук, директор Львівського обласного центру зайнятості, зосередив увагу присутніх на напрямках модернізації Державної служби зайнятості, яка трансформується у Національне агентство та виокремив ключові проблеми, через які зростає диспропорція між попитом і пропозицією робочої сили, окреслив низку механізмів, впровадження яких дозволить зменшити не тільки напругу на ринку праці, але й позитивно позначиться на міграційних процесах.

Олег Кузьмін, директор ІНЕМ НУ «Львівська політехніка», академік Української академії наук, наголосив на необхідності зменшення корупції в органах влади з метою проведення реальних реформ, збільшення рівня заробітних плат в Україні, стимулювання товарообігу та підприємництва, зокрема спрощення процедури реєстрації та ліквідації

підприємства, детінізації грошових потоків, розробки програм для трансформації грошових трансфертів мігрантів у інвестиційні проекти.

Учасники прийняли текст Проекту ухвали за основу і звернулися до Міжнародного інституту освіти, культури та зв'язків з діаспорою з дорученням внести усі поправки та пропозиції, напрацьовані під час роботи Симпозіуму.

За матеріалами симпозіуму видано збірник статей.

УХВАЛА

Міжнародного симпозіуму

«Міграція у кризових умовах: українсько-польський контекст»

1. Звернутися до Президента України з проханням:

- у державних документах, що стосуються стратегічного розвитку держави, актуалізувати проблематику трудової міграції, зокрема щодо прикордонних територій.

2. Звернутися до Верховної Ради України з проханням:

- поглибити активну та дієву співпрацю з Українською Парламентською Групою Сейму Республіки Польща з метою координації зусиль, спрямованих на лобювання інтересів України;
- ратифікувати Конвенцію ООН від 18.12.1990 р. «Про захист прав усіх трудових мігрантів і членів їхніх сімей»;
- провести комітетські слухання у Верховній Раді України для доопрацювання проекту Закону України «Про зовнішню трудову міграцію»;
- прийняти доопрацьований Закон України «Про зовнішню трудову міграцію».

3. Звернутися до Кабінету Міністрів України з проханням:

- підвищити рівень інституційного забезпечення міграційної політики, створити міжвідомчу координаційну раду з питань міграції при КМУ під головуванням одного з віце-прем'єр-міністрів;
- схвалити проєкт Стратегії державної міграційної політики України на період до 2025 року;
- розробити Програму співпраці із закордонними українцями та трудовими мігрантами на період до 2020 року;
- укласти нову Угоду між Урядом України та Урядом Республіки Польща про міжрегіональне співробітництво (наразі чинна Угода від 1993 р., яка не враховує сучасних викликів та проблем), у якій слід передбачити також співробітництво щодо розподілу трудових ресурсів;
- активізувати переговори з урядом Республіки Польща щодо Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Польща про правила малого прикордонного руху в частині подальшого розширення її територіальної зони дії та збільшення термінів перебування українських громадян на території Республіки Польща;
- запровадити регулярний моніторинг міграційних процесів в Україні, підтримувати дослідницькі проєкти, спрямовані на вивчення особливостей українсько-польської міграції, а також розширити ринок науково-технічної співпраці, заохочення наукових обмінів та організацію спільних наукових досліджень;

- запровадити сучасну методологію обрахунку обсягів неврегульованої міграції, зокрема, застосовувати сучасні підходи європейських експертів, які використовують методи обрахунку «прихованого населення», оцінку осілості та оцінку зростання іноземних мігрантів, які тривалий час використовуються в країнах ЄС з тим, щоб заповнити брак систематичності та комплексності при оцінюванні обсягів міграції та міграційних процесів.

4. Звернутися до Міністерства соціальної політики України з проханням:

- ініціювати створення при регіональних центрах зайнятості відділів з питань закордонного працевлаштування, які б надавали пропозиції, рекомендації та перелік вакантних посад за кордоном, юридичні консультації та супровід для потенційних трудових мігрантів, а також проводили роз'яснювальну роботу щодо можливих ризиків, пов'язаних з неврегульованою міграцією. Зокрема, розпочати зі створення такого відділу у Львівській області для подання пропозицій щодо працевлаштування у Республіці Польща.

5. Звернутися до Міністерства освіти і науки України з проханням:

- серед умов стипендіальних студентських програм для навчання за кордоном передбачити пункт щодо обов'язкового повернення в Україну після завершення навчання.

6. Звернутися до Міністерства закордонних справ України та Республіки Польща, Державної прикордонної служби України та Республіки Польща, Державної фіскальної служби України та Міністерства фінансів Республіки Польща з проханням:

- забезпечити створення на паритетних засадах спільних пунктів пропуску на кордоні між Україною та Польщею, що сприятиме розвитку технологій спільного контролю за переміщеннями товарів, осіб та транспортних засобів;
- збільшити кількість міжнародних пунктів пропуску відповідно до потреб пропускнуої здатності на кордоні між Україною та Польщею;
- з ініціативи місцевих органів самоврядування збільшити кількість піших переходів відповідно до потреб прикордонних населених пунктів.

7. Звернутися до уряду Республіки Польща з проханням:

- у рамках реалізації політики щодо національних меншин сприяти діяльності українських та спільних українсько-польських громадських організацій і засобів масової інформації, а також створенню шкіл з українським етнонаціональним компонентом.

8. Звернутися до Міністерства праці та соціальної політики Республіки Польща з проханням:

- здійснювати контроль над дотриманням умов трудових договорів між польськими працедавцями та українськими трудовими мігрантами.

9. Звернутися до Міністерства закордонних справ Республіки Польща з проханням:

- скоротити перелік підстав для невидачі віз, зокрема, пункт щодо відсутності достатньої кількості засобів для проживання в країні на зазначений період або повернення назад;
- сприяти спрощенню процедури видачі короткотермінових віз з метою заохочення тимчасового працевлаштування як альтернативи постійній міграції.

10. Звернутися до Національної академії наук України з проханням:

- -активізувати наукові дослідження стосовно оцінки впливу міграційних процесів на стан демографічного потенціалу, людського капіталу, формування та розвиток ринку праці та конкурентоспроможність регіонів.

Публікації та участь науковців у конференціях

1. Статті у періодичних наукових виданнях України, що внесені до Переліку фахових видань України (у межах зареєстрованих кафедральних НДР):

1. Марусик Ю. В. Антиімміграційна позиція в контексті кризових тенденцій європейської політики / (Ю. В. Марусик) // Грані. Науково-теоретичний і громадсько-політичний альманах. – Дніпропетровськ : Грані, 2014 р. – № 12(116). – С. 58 – 66. 0114U001690.

2. Марусик Ю. В. Мультикультуралістська політика та особливості її реалізації в Європі / (Ю. В. Марусик) // Вісник Львівського університету. Серія філос.-політолог. студії. – 2015. – № 7. – С. 221–227. 0114U001690.

3. П'ятковська О. Р. Місце України в сучасних глобальних міграційних процесах / (О. Р. П'ятковська) // Українознавчий альманах. – 2014. – Вип. 15. – С. 39 – 43. 0114U001690.

4. П'ятковська О. Р. Особливості динаміки та структурних характеристик міжнародної міграції в Україні в контексті забезпечення економічної безпеки держави / (О. Р. П'ятковська) // Проблемы и перспективы развития сотрудничества между странами Юго-Восточной Европы в рамках Черноморского экономического сотрудничества и ГУАМ : сб. научн. тр. – Винница : ДонНУ, 2014. – С. 193 – 198. 0114U001690.

5. П'ятковська О. Р. Фінансово-економічні перспективи співпраці України та діаспори / (О. Р. П'ятковська) // Наукові записки НУ «Острозька академія». Серія : «Історичні науки». – 2015. – Вип. 23. – С. 25 – 31. 0114U001690.

2. Матеріали та тези доповідей наукових конференцій, проведених в Україні:

1. Марусик Ю. В. Еволюція державної інтеграційної політики в умовах глобалізації / (Ю. В. Марусик) // Євроінтеграційний вибір України та проблеми макроекономіки : тези доповідей XVIII Міжнар. наук.-практ. конф. молодих вчених і студентів, Дніпропетровськ, 25 березня 2015 р. – Дніпропетровськ : Дніпропетровський університет ім. Альфреда Нобеля, 2015. – С. 59 – 61. 0114U001690.

2. Марусик Ю. В. Міграційні настрої студентів Львова / (Ю. В. Марусик) // Студентська молодь в умовах глобалізації : Матеріали II Міжнар. наук.-практ. конф., Дніпропетровськ, 24 квітня 2015 р. – Дніпропетровськ : Видавництво «Ліра», 2015. – С. 96 – 98. 0114U001690.

3. Марусик Ю. В. Мультикультуралізм як спосіб пристосування інтеграційної політики держави до глобалізаційних процесів / (Ю. В. Марусик) // Євроінтеграційний вибір України та проблеми макроекономіки : тези доповідей XVII Міжнар. наук.-практ. конф. молодих вчених і студентів, Дніпропетровськ, 10 грудня 2014 р. – Дніпропетровськ : Дніпропетровський університет ім. Альфреда Нобеля, 2014. – С. 105 – 107. 0114U001690.

4. Марусик Ю. В. Особливості пристосування мультикультуралізму до реалій євроінтеграційних процесів / (Ю. В. Марусик) // Міжнародні інтеграційні процеси: історичний досвід, сучасні виклики та перспективи : Матеріали міжнар. наук.-практ. конф., Львів, 23-24 грудня 2015 р. – Львів : «ПП Сорока», 2015. – С. 132 – 137. 0114U001690.

5. П'ятковська О. Р. Аспірації щодо міжнародної академічної мобільності серед студентської молоді львівських ВНЗ / (О. Р. П'ятковська) // Студентська молодь в умовах глобалізації : Матеріали II Міжнар. наук.-практ. конф. – Дніпропетровська : ЛІРА, 2015. – С. 128 – 129. 0114U001690.

6. П'ятковська О. Р. Міграційна політика як складовий елемент механізмів модернізації системи забезпечення фінансово-економічної безпеки в Україні / (О. Р. П'ятковська) // Фінансове забезпечення сталого економічного зростання в умовах євроінтеграційних процесів : Матеріали наук.-практ. інтернет- конф., 20 лютого 2015 р. – Львів : ЛКА, 2015. – С. 13 – 15. 0114U001690.

7. П'ятковська О. Р. Особливості трансформації сучасних міграційних процесів в умовах глобалізації / (О. Р. П'ятковська) // Євроінтеграційний вибір України та проблеми макроекономіки : тези доп. XVII Міжнар. наук.-практ. конф. – Дніпропетровськ : Дніпропетровський університет ім. Альфреда Нобеля, 2014. – С. 132 – 134. 0114U001690.

8. П'ятковська О. Р. Сучасні виклики глобальних міграційних процесів у контексті переміщення кваліфікованих фахівців / (О. Р. П'ятковська) // Регіональні проблеми в умовах сучасних викликів : зб. матеріалів Міжнар. наук.-практ. конф. – К. : ГО «Київський економічний науковий центр», 2015. – С. 15 – 17. 0114U001690.

3. Інші публікації:

1. Звіт про результати дослідження міграційних настроїв студентів Львова [Електронний ресурс] / І. Ключковська, (Ю. Марусик), (О. П'ятковська). – Львів, 2014. – 107 с. – Режим доступу: <http://miok.lviv.ua/wp-content/uploads/2015/04/zvitpj.pdf> 0114U001691.

I. Перелік міжнародних наукових заходів, проведених в Україні (із зазначенням ППП доповідачів та теми доповіді):

1. II Міжнародна наукова відео-конференція «Студентська молодь в умовах глобалізації», м. Дніпропетровськ, 24 квітня 2015 р.:

Марусик Ю. В. Міграційні настрої студентів Львова.

П'ятковська О. Р. Аспірації щодо міжнародної академічної мобільності серед студентської молоді львівських ВНЗ.

2. II Міжнародна науково-практична Інтернет-конференція «Інформаційна та економічна безпека» (INFECO-2015), м. Харків, 21-22 травня 2015 р.

П'ятковська О. Р. Роль міжнародної міграції робочої сили у забезпеченні економічної безпеки держави.

3. Міжнародна науково-практична конференція «Регіональні економічні проблеми в умовах сучасних викликів», м. Київ, 27-28 лютого 2015 р.:

П'ятковська О. Р. Сучасні виклики глобальних міграційних процесів у контексті переміщення кваліфікованих фахівців.

4. XVII Міжнародна науково-практична конференція «Євроінтеграційний вибір України та проблеми макроекономіки», м. Дніпропетровськ, 10 грудня 2014 р.:

Марусик Ю. В) Мультикультуралізм як спосіб пристосування інтеграційної політики держави до глобалізаційних процесів.

П'ятковська О. Р. Особливості трансформації сучасних міграційних процесів в умовах глобалізації.

5. XVIII Міжнародна науково-практична конференція «Євроінтеграційний вибір України та проблеми макроекономіки», м. Дніпропетровськ, 25 березня 2015 р.:

Марусик Ю. В. Еволюція державної інтеграційної політики в умовах глобалізації.

6. Міжнародний симпозіум «Міграція у кризових умовах: українсько-польський контекст», м. Львів, 3 вересня 2015 р.:

Марусик Ю. В. Українська міграція до Польщі: сучасні тенденції та перспективи.

П'ятковська О. Р. Потенційна міграція серед студентів ВНЗ м. Львова до Польщі (за результатами соціологічного дослідження).

7. Міжнародна науково-практична конференція «Міжнародні інтеграційні процеси: історичний досвід, сучасні виклики та перспективи», м. Львів, 23-24 квітня 2015 р.:

Марусик Ю. В. Особливості пристосування мультикультуралізму до реалій євроінтеграційних процесів.

8. Міжнародний семінар «Роль емігрантів в розбудові нової Української держави», м. Львів, 25 серпня 2015 р.

П'ятковська О. Р. Взаємодія держави та емігрантів як запорука успіху в розбудові України.

II. Перелік державних наукових заходів проведених в Україні :

1. Науково-практична інтернет-конференція «Фінансове забезпечення сталого економічного зростання в умовах євроінтеграційних процесів», м. Львів, 20 лютого 2015 р.:

П'ятковська О. Р. Міграційна політика як складовий елемент механізмів модернізації системи забезпечення фінансово-економічної безпеки в Україні.

Додаток № 2

Проект «Відкриймо для України українську діаспору»

Реалізація цього проекту здійснюється шляхом: презентацій діяльності українських громад зарубіжжя, книжкової та мистецької продукції; проведення літературно-мистецьких міжнародних конкурсів, круглих столів, виставок, зустрічей, творчих вечорів, академій; висвітлення діяльності українських громад у засобах масової інформації; налагодження контактів держави з діаспорою на рівні громадських, державних та бізнесових структур в Україні та поза нею; вивчення потреб українських громад для цілеспрямованої допомоги у їхній діяльності.

Діалоги з Мироном Сичем, депутатом Сейму Республіки Польща, головою комісії національних меншин

Серед численних зустрічей і презентацій українців діаспори, організованих і проведених Міжнародним інститутом освіти, культури та зв'язків з діаспорою НУ «Львівська політехніка», завжди є такі, які можна назвати особливо очікуваними. Саме до

таких можна віднести візит депутата польського Сейму, голови комісії національних меншин, етнічного українця Мирона Сича та його дружини, директора Комплексу шкіл з українською мовою навчання у Ґурові Ілавецькому – найбільшої української школи на теренах Польщі.

Ще на етапі підготовки до візиту Мирон Сич показав, наскільки сильно переживає за Україну і те, що зараз відбувається, адже попри напружений графік заходів у Львівській політехніці попросив організувати також зустріч з представниками місцевої влади, щоб обговорити нагальні питання українських реформ.

Приїзд Мирона Сича з дружиною став чудовим подарунком для Львівської політехніки, яка в майбутньому має чудові перспективи стати майданчиком для польсько-української співпраці, адже в свій час у Політехніці працювало чимало знакових для Польщі особистостей.

Під час візиту до Львівської політехніки гості з Польщі завітали до Міжнародного інституту освіти, культури та зв'язків з діаспорою та познайомилися з його колективом і здобутками. З ректором «Львівської політехніки» професором Юрієм Бобалом обговорили важливі моменти і перспективи співпраці.

Щодо власне дискусії за участі Мирона Сича на тему: «Українці Польщі в контексті європейської політики щодо національних меншин», то вона відбулася 17 червня у численно заповненій Актовій залі Львівської політехніки. Окрім студентів і викладачів, варто відзначити також значну присутність представників українських закордонських організацій – Надсяння, Холмщини, Лемківщини, Любачівщини, які, як і родина Мирона Сича, постраждали від злочинів комуністичного режиму і змушені були покинути свої батьківські землі.

Мирон Сич у виступі згадав історію своєї родини, яка розділила трагічну долю всіх українців, які були розкидані по цілій Польщі і опинилися в складнішій ситуації у порівнянні з іншими національними меншинами Польщі. Розповів також про історію становлення сучасної польської політики щодо національних меншин, законодавчу базу, зазначивши також, що польська держава багато уваги присвятила питанню нацменшин, і, натомість, отримала їхню лояльність. «Чекаю, щоб в Україні національні меншини також були лояльними громадянами». – резюмував депутат.

Також Мирон Сич відзначив, що ще не було в історії такого моменту, щоб поляки так підтримували Україну. Польські політики питають мене про Україну, хочуть вдягати вишиванки, вболівають за Україну. Як показав досвід Польщі, особливо важливо зараз втілити адміністративну реформу, тому депутат закликав людей домагатися якнайшвидшого виконання реформи.

Під час діалогів виступив ректор Національного університету «Львівська політехніка», професор Юрій Бобало, який відзначив прихильне на сучасному етапі ставлення Польщі до України, в чому вбачає велику заслугу численних українців Польщі, таких як Мирон і Марія Ольга Сич.

Консул Республіки Польща у Львові Марцін Зєневіч згадав, що Польща досить вдало пройшла етап становлення політики щодо національних меншин і нині може бути корисним прикладом, відзначивши при цьому роль вихідця зі Львова Яцека Куроня.

Лев Захарчишин, начальник управління міжнародного співробітництва Львівської обласної державної адміністрації, назвав Мирона Сича послом України у Польщі і відзначив, що він вміє здобувати симпатиків серед польської політичної еліти.

Також гості могли наочно побачити один із здобутків пана Мирона Сича – це презентацію про Комплекс шкіл з українською мовою навчання у Гурові Ілавецькому, про який розповіла дружина Марія Ольга Сич, яка успішно продовжує справу, започатковану паном Мироном.

Голова Львівського регіонального суспільно-культурного товариства «Надсяння» Володимир Середа поділився численними роздумами про минуле і майбутнє.

Генеральний консул України у Гданську (2011-2015р.р.), ректор Львівського інституту менеджменту Мирон Янків відзначив, що завдяки Мирону Сичу маємо величезну підтримку польського парламенту.

Серед питань, які найбільше цікавили присутніх, було вшанування у Польщі українських діячів, особливості функціонування Хартії регіональних мов, система місцевого самоврядування наших західних сусідів, і що Україні варто запозичити.

Завершилася ця непересічна зустріч виступом Народного ансамблю бандуристів «Заспів» Народного дому «Просвіта» Львівської політехніки (художній керівник Христина Залуцька, директор заслужений працівник культури України Степан Шалата).

Очевидно, що мірилом успішності проведеного заходу є не лише великий резонанс зустрічі, а й численні ідеї, які, віримо, будуть спільно реалізовані в майбутньому. Саме такі українці, як Мирон і Марія Ольга Сич пишуть сучасну історію українців у світі. Хочеться побажати їм успіхів у їхній нелегкій праці.

Презентація книги Анджея Ходацького (Польща) «Лікар Селянський»

11 жовтня у Дзеркальній залі Палацу Потоцьких Міжнародний інститут освіти, культури та зв'язків з діаспорою організував презентацію книги «Лікар Селянський» за участю автора Анджея Ходацького (Польща), Тадея Карабовича (Польща), перекладача книги українською мовою, науковця, літературознавця, Віри Вовк-Селянської (Бразилія), письменниці, поетеси, перекладача, лауреата Національної премії України імені Тараса Шевченка, та Зої Лісовської (Швейцарія), відомої художниці, подруги Віри Вовк.

Книга «Лікар Селянський» про останні дні життя доктора Остапа Селянського.

Остап Селянський народився 18 вересня 1898 року в Рожнові біля Снятина. Отримав лікарський диплом у Карловому університеті в Празі. Був людиною широкого обдарування, вільно говорив декількома мовами, в тому числі польською, був знавцем літератури, театру та музики.

Війна та загроза від більшовиків призвели до того, що у 1945 році він опинився зі своєю родиною у Дрездені, де працював хірургом у кількох лікарнях столиці Саксонії.

У ніч з 13 на 14 лютого 1945 року, намагаючись рятувати життя під час операції, після оголошення повітряної тривоги він відмовився зійти до бомбосховища і загинув разом з пацієнтом та персоналом, коли в результаті кривавого бомбардування впав дах операційної палати.

Переповнена зала не могла вмістити всіх охочих потрапити на презентацію.

Поважних гостей заходу привітала Ірина Ключковська, директор МІОКу, яка сказала: «Ідеал культурної людини є нічим іншим, як ідеалом людини, яка за будь-яких обставин зберігає істинну людяність». Ці слова німецького філософа, музикознавця, лікаря, місіонера в Африці, лауреата Нобелівської премії миру Альберта Швейцера повною мірою стосуються Остапа Селянського, українського лікаря, високоосвіченої людини, патріота й гуманіста, який вважав, що життя і свобода є найбільшими цінностями людини. Тому у критичний час бомбардування Дрездену, коли гинули сотні тисяч мирних людей, для нього просто не існувало іншого вибору, окрім залишитися в операційній і рятувати життя хворого. Бо у ці хвилини не думав про смерть і власні ризики, а лише про життя, яке він може подарувати хворому, що довірився йому. Книга «Лікар Селянський» про смерть, силу любові і прагнення вижити, про відповідальність медика і безвідповідальність тих, для кого немає людини, а лише жива маса. Події розгортаються на фоні палаючого Дрездена, який вмирав як жива істота.

Важливо, що про подвиг українського лікаря написав польський письменник, проклавши ще один місток для взаємного розуміння між двома народами. Завдяки Анджеюві Ходацькому через 70 років після трагічної загибелі Остап Михайло Селянський повертається в Україну і приходить до Польщі в іншому вимірі – духовному, застерігаючи нас проти свавілля, насильства і ненависті, утверджуючи ідею гуманізму і служіння людям».

Серед гостей презентації була Оксана Юринець, народний депутат України, член української частини міжпарламентської асамблеї України та Республіки Польща, яка зазначила, що написання книги «Лікар Селянський» і її презентація в Україні є гарним зразком співпраці між Україною і Польщею.

З великим зацікавленням публіка слухала Анджея Ходацького. Автор книги наголосив на тому, що в особі лікаря Селянського українці мають добрий приклад жертковності. У книзі йдеться про те, що Остап Селянський відмовився покинути операційну, коли було оголошено повітряну тривогу, чим свідомо прирік себе на смерть. Також Анджей Ходацький розповів про вибір обкладинки для книги, про те, що вирішив зробити її в національних українських кольорах, і таким чином віддати шану подвигу лікаря Селянського, який в основі своєї діяльності ставив найвищу цінність – людське життя.

Повість «Лікар Селянський» стала доступною і для українського читача.

Завдяки перекладацькій роботі Тадея Карабовича, котрий, за словами Віри Вовк, «героїчно боровся з витонченим польським текстом», кожен українець може духовно наблизитися до постаті видатного лікаря. Тадей Карабович розповів про наскрізні лінії повісті – дві грані життя – жорстокість війни та спробу вижити в ній, про тематику любові і смерті, порушену автором, та про те, що відразу після першого знайомства з творчістю Анджея Ходацького зрозумів, що саме з-під його пера з'явиться на світ чудова, не проста за змістом книга.

Зворушливою була розповідь самої Віри Вовк-Селянської, яка згадала своє дитинство, теплі батькові обійми і його велике серце, сповнене любові до ближнього. Не забула пані Віра і тієї жахливої ночі, коли Дрезден спалахнув, накривши під руїнами лікарні її батька, якого поховали в спільній могилі разом з численними жертвами нічного нальоту 13 лютого 1945 року.

Віра Вовк подякувала Анджеєві Ходацькому та Тадеєві Карабовичу за книгу «Лікар Селянський» – «гідний пам'ятник її батькові».

Доповнила образ головного героя близька подруга Віри Вовк Зоя Лісовська, ділячись спогадами про події з життя лікаря Селянського, свідком яких вона була.

Глибоким аналізом та позитивними враженнями про високу мистецьку вартість книги «Лікар Селянський» підсумував подію Ігор Калинець, відомий поет, лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка.

На завершення Ірина Ключковська подарувала шановним гостям книги «Життя – Тобі...», що є подарунком від українських дітей жертвним українським героям нашого часу.

Семінар «Стратегія комунікації з українською діаспорою»

26 травня на запрошення Міністерства Закордонних Справ України Ірина Ключковська, директор Міжнародного інституту освіти, культури та зв'язків з діаспорою, провела для працівників МЗС семінар «Стратегія комунікації з українською діаспорою». Семінар відбувся у Дипломатичній академії у рамках освітнього проекту для комунікаційної команди МЗС України.

На семінарі було представлено найуспішніший досвід країн світу у розвитку співпраці держав та їх діаспор, окреслено специфіку взаємодії української держави із Західною і Східною діаспорами та новою хвилею трудової еміграції. Окреслено покроково стратегію комунікації з українською спільнотою за кордоном з метою утвердження позитивного образу України та залучення її потенціалу для державотворчих процесів в Україні. На семінарі було представлено також десятилітній досвід МІОКу в розвитку комунікації та взаємодії зі світовим українством, в основі яких покладений концепт «зустрічного руху».

Відбулася також окрема зустріч та конструктивна розмова Ключковської Ірини Михайлівни з ректором Дипломатичної академії Куліничем Миколою Андрійовичем, в ході якої було обговорено питання необхідності глибшої співпраці держави та української діаспори у реалізації освітніх проектів для українського дипломатичного корпусу з метою підвищення ефективності їх праці у країнах проживання наших співвітчизників. На зустрічі було обговорено можливість стажування викладачів Львівської політехніки кафедри міжнародних відносин у Дипломатичній академії України.

Зустріч з директором Представництва Світового Конгресу Українців Сергієм Касянчуком у Києві

17 вересня, напередодні проведення у Верховній Раді України Круглого столу «Українські діти в сучасних кризових умовах. Особливості національного і патріотичного виховання», делегація від Національного університету «Львівська політехніка» та Міжнародного інституту освіти, культури та зв'язків з діаспорою НУ «Львівська політехніка» (МІОК) зустрілася з Сергієм Касянчуком – директором Представництва Світового Конгресу Українців в Києві. На зустрічі Львівську політехніку та МІОК представляли Роман Корж, проректор з науково-педагогічної роботи НУ «Львівська політехніка», Ірина Ключковська, директор МІОКу, Ярина Турчин, директор Інституту гуманітарних та соціальних наук НУ «Львівська політехніка», Андрій Яців, заступник

директора МІОКу, а також Оксана П'ятковська, Олеся Палінська, Юрій Марусик, Наталія Мартинишин та Любов Литвин – співробітники МІОКу.

Сергій Касянчук зазначив, що Світовий Конгрес Українців (СКУ) високо цінує роботу МІОКу, спрямовану на підтримку діаспори, підкреслив, що Інститут – чи не єдина організація в Україні, яка системно працює для світового українства, а також висловив подяку від імені СКУ ректорові НУ «Львівська політехніка» професору Юрієві Бобалу за сприяння у роботі МІОКу.

Сергій Касянчук розповів про якісно новий рівень роботи СКУ в Україні та налагодження ефективної співпраці з різними гілками влади України на найвищому рівні.

Учасники зустрічі порушили питання про співпрацю між Україною і світовим українством, про підтримку і матеріальну допомогу від діаспори для постраждалих учасників АТО та їхніх сімей, про потребу чіткої координації дій численних волонтерських організацій і створення координаційних об'єднань для їхньої ефективної роботи, про різні види допомоги (психологічну, соціальну і т. д.) переселенцям із зони проведення АТО, про порушення прав людини в Криму.

На зустрічі було обговорено проблеми української освіти за кордоном, а саме потребу безкоштовних курсів для викладачів та вчителів, котрі навчатимуть предметів українознавчого циклу в українських школах за кордоном. Учасники зустрічі погодилися з тим, що потрібен постійний моніторинг українських шкіл за кордоном, а також постійна співпраця і обмін досвідом між вчителями української мови з різних країн світу. Сергій Касянчук висловив вдячність МІОКу за підтримку українського шкільництва за кордоном, за реалізацію проекту МІОКу «Крок до України» і створення підручників з української мови як іноземної.

Обговорюючи також нові Методичні рекомендації щодо національно-патріотичного виховання у загальноосвітніх навчальних закладах України та Концепцію національно-патріотичного виховання дітей і молоді, учасники зустрічі дійшли висновку, що ці документи обов'язково мають бути доповнені пунктами, що стосуються історії та культури української діаспори.

На завершення Ірина Ключковська подарувала Сергієві Касянчуку книги «Життя – Тобі...», подякувала за конструктивну розмову і високу оцінку роботи Міжнародного інституту освіти, культури та зв'язків з діаспорою НУ «Львівська політехніка», а також передала Євгенові Чолію, президенту Світового Конгресу Українців, вітання від ректора НУ «Львівська політехніка» професора Юрія Бобала та запевнила у готовності для подальшої співпраці.

II Форум Global Ukrainians

31 жовтня Олеся Палінська та Оксана П'ятковська, наукові співробітники Міжнародного інституту освіти, культури та зв'язків з діаспорою НУ «Львівська політехніка», взяли участь у роботі II Форуму Global Ukrainians, що відбувся у Києві у приміщенні Національного університету «Києво-Могилянська Академія».

II Форум Global Ukrainians мав на меті обговорити стратегію народної дипломатії, над якою останні три місяці працювали учасники мережі Global Ukraine. Стратегія народної дипломатії – план конкретних дій за такими напрямками: інформаційна політика, промоція сучасної української культури, економічний розвиток та освітні проекти.

У Форумі взяли участь представники з різних континентів, зокрема з таких країн, як США, Канада, Мексика, Польща, Нідерланди, Швейцарія, ПАР, Індія, ОАЕ, Китай, Японія, Австралія та ін.

Під час нетворкінгу представники МІОКУ поспілкувалися з представниками нової діаспори, розповіли про діяльність Інституту та окреслили можливі напрями для співпраці. Переконані, що ця участь у Форумі дасть можливість для розвитку нових проєктів МІОКУ, а також популяризації можливостей українців у світі для розвитку України.

Міжнародний симпозіум, присвячений 150-річчю **від дня народження Андрея Шептицького**

30 жовтня в Актівій залі Національного університету «Львівська політехніка» відбулося урочисте відкриття Міжнародного симпозіуму, присвяченого 150-річчю від дня народження Андрея Шептицького. Захід зібрав численних представників українського духовенства, державних та громадських діячів, науковців з України та з-за кордону, студентів.

Організаторами Міжнародного симпозіуму стали Львівська Митрополія, Філософсько-богословський факультет УКУ, Гуманітарний факультет УКУ, Міжнародний інститут освіти, культури та зв'язків з діаспорою, Національний університет «Львівська політехніка», Інститут Андрея Шептицького (Канада), Інститут екуменічних студій УКУ, Національний музей у Львові імені Андрея Шептицького, Фундація «Андрей», Львівський музей історії релігії, Центральний державний архів зарубіжної україніки, Центральний державний історичний архів України.

На початку події **Народний чоловічий хор «Орфей»** Львівської політехніки виконав молитву «Отче Наш», «Блаженний муж» а також твір пам'яті слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького «На Святоюрській горі» авторства А. Гнатишина.

Захід розпочала **Ірина Ключковська, директор МІОКУ**, яка зазначила: «Міжнародний симпозіум є вінцем десятків і сотень великих і малих подій з нагоди ювілею Митрополита Андрея, не є підсумком, а радше початком для пізнання самих себе і свого шляху через послання Великого Митрополита, які прийшли до нас через добру сотню літ».

Високопреосвященний Ігор (Возняк), Архiepіскоп і Митрополит Львівський, від імені координаційної ради святкування Року Митрополита Андрея подякував організаторам та учасникам заходу і відзначив: «Коли ознайомлюємося і читаємо про життя і діяльність або письмову творчість Митрополита Андрея, розуміємо океанську глибину його знань, відданість його святій церкві та своєму знедоленому народу». За словами Митрополита, «праведник Андрей проявив себе як Етнаpx, був захисником та оборонцем поневолених, пригнічених, погорджених, його голос в ім'я Господньої правди звучав на континентах у багатьох країнах, при зустрічах із вірним людом, духовними і політичними лідерами».

У вступній промові **професор Юрій Бобало, ректор Національного університету «Львівська політехніка»**, зазначив: «Сьогодні ознайомлюємося з життєписом Митрополита, з його ділами у всіх сферах нашого релігійного, суспільно-політичного, економічного, господарського, мистецько-культурного життя». На думку Ректора, «це

важливо для усіх нас – досвідчених професорів і зовсім юних студентів, які лише ступають на свою власну дорогу життя. Усі разом ми весь час подивляємо Його велич думки і чину».

О. д-р Богдан Прах, ректор Українського Католицького Університету, нагадав присутнім, як протягом багатьох десятиліть радянська влада хотіла осквернити постать Митрополита Андрея, осквернити цілу Церкву. За словами Ректора УКУ, сьогодні актуальним є питання збереження та дослідження спадщини Митрополита, зокрема численних архівних фондів, документальної пам'яті як джерела історичної правди.

Оксана Юринець, Народний депутат України, звернулась до поважних учасників Міжнародного симпозіуму та відзначила історичний вклад Митрополита Андрея Шептицького у становлення української державності через прагнення Владики до єдності держави, церкви і нації – актуального постулату для сучасної України.

Ірина Ключковська, ведуча заходу, зачитала листа-вітання до організаторів та учасників Міжнародного симпозіуму від **Володимира Гройсмана, Голови Верховної Ради України**. У листі було відзначено роль Митрополита Андрея у процесі формування національного обличчя духовності України. Також Голова ВР висловив впевненість у тому, що високий і фаховий рівень учасників заходу сприятиме виконанню одного з важливих завдань – єдності церкви і держави задля розвитку нації.

З вітальним словом виступив **Олег Синютка, Голова Львівської обласної державної адміністрації**. У своїй промові він зазначив важливість того факту, що у цьому ювілейному році вдалося привернути таку увагу суспільства до непересічної постаті Митрополита Андрея, адже довгий період часу ми розглядали Андрея Шептицького лише як особу духовну, яка внесла величезний вклад у розвиток української церкви. Натомість, за словами Голови ОДА, «нам вартує подивитися на постать Митрополита Андрея як на постать державника, видатного діяча українського руху».

Андрій Садовий, міський голова Львова, запропонував застановитися над тим, що, нарікаючи на складне життя сьогодні, нам слід звернути свій погляд у час початку ХХ століття, коли служив Митрополит Андрей, який проводив народ і Церкву через страшні окупації, війни, лихоліття, арешти та репресії, віддаючи всього себе.

З мудрим словом до учасників Симпозіуму звернувся **Блаженніший Любомир Кардинал Гузар, Архиєпископ-емерит УГКЦ**. За словами Владики Любомира, Митрополит Андрей був великою духовною постаттю, праведником. «Коли згадуємо його, ми не повинні обмежуватися до чисто світських цінностей, хоча вони важливі, але повинні не забувати духовне багатство Митрополита Андрея», - зазначив Блаженніший.

Поставивши перед собою і присутніми питання – чи можна людину такого широкого діапазону занять, такої духовної глибини і височини, як Митрополит Андрей, описати якимось одним словом, немов схопити в одному слові багатство його постаті, Владика Любомир відповів: цим словом буде – Душпастир. Як добрий пастир Митрополит Шептицький дбав за духовну отару, яку йому було доручено, йшов перед своїми вівцями, хоронив перед нападами хижаків, старався знайти і привести назад тих, хто відлучився, був готовий віддати життя за тих, які були йому доручені. Поняття людини, її гідність та цінність були на першому плані в діяльності Митрополита Андрея. Насамкінець Блаженніший запропонував кожному запитати себе: «А що б я міг зробити, щоб наслідувати Митрополита Андрея Шептицького?».

З доповідями перед учасниками Симпозіуму виступили дослідники життя та діяльності Митрополита Андрея Шептицького з Інституту Східнохристиянських студій ім. Митрополита Андрея (Оттава, Канада) **о. д-р Петро Галадза**, тема: «Невмируще і дочасне у спадщині Андрея Шептицького: кілька пропозицій, як гідно шанувати реальну постать праведника» та **о. д-р Андрій Чировський**, тема «Страждання, жертва, мудрість: Митрополит Андрей як учитель молитви».

Круглий стіл «Андрей Шептицький: погляд церков у світі»

У рамках Міжнародного симпозіуму **30 жовтня** у Національному університеті «Львівська політехніка» з нагоди 150-ліття від дня народження Митрополита Андрея Шептицького відбувся Круглий стіл «Андрей Шептицький: погляд церков у світі», ініційований і організований Міжнародним інститутом освіти, культури та зв'язків з діаспорою.

Метою круглого столу було об'єднатися навколо постаті Митрополита Андрея та почути думки духовних лідерів України щодо унікального вкладу Владики Андрея у єдність українців та мирний діалог з представниками інших конфесій, релігій та національностей. У засіданні круглого столу взяли участь голови і представники найбільших церков і релігійних громад України, зокрема Високопреосвященний Ігор (Ісиченко), архієпископ Харківський і Полтавський УАПЦ (оновленої), Шейх Саїд Ісмагілов, голова Духовного управління мусульман України, Муфтії Духовного управління мусульман України «Умма», Мейлах Шейхет, директор Представництва Американського Об'єднання для євреїв України, директор БО «Єврейське Відродження» та ін.

Розпочав дискусію спадкоємець Андрея Шептицького на Львівському архієпископському престолі Архієпископ і Митрополит Львівський УГКЦ **Ігор (Возьняк)**, який зазначив, що хто читає твори митрополита Андрея, бачить, які вони актуальні, свіжі та необхідні до життя.

Архієпископ Харківський і Полтавський УАПЦ(о) **Ігор (Ісиченко)** у своєму виступі зосередився на темі Андрея Шептицького і православної церкви, звернув увагу учасників заходу на важливі послання Слуги Божого Андрея для об'єднання українських церков та їх актуальність у сьогоденні.

Голова Духовного управління мусульман України, Муфтії Духовного управління мусульман України «Умма» **Шейх Саїд Ісмагілов** зазначив, що християни і мусульмани в Україні завжди вміли поважати один одного, спільно боротися за свою землю та співчувати своїм сусідам. За словами Муфтія, солідарність, турбота один про одного зробить з українців єдину сильну націю, якщо будуть слідувати прикладу праведників, таких як Шептицький.

Директор Представництва Американського Об'єднання для євреїв України, директор БО «Єврейське Відродження» **Мейлах Шейхет** відзначив благочинну діяльність Митрополита, яка не обмежувалася етнічними та конфесійними критеріями. Найважливішою рисою Андрея Шептицького була любов до ближнього, всеохоплююче милосердя, прикладом чого є допомога єврейському народу в найтяжчий період його історії.

Від імені євангельської громади України виступив заступник старшого пресвітера Всеукраїнського союзу церков Євангельських християн-баптистів **Ярослав Назаркевич**, який зазначив, що маємо повернутися до основ християнської віри і на спільних біблійних підвалинах відбудовувати нашу державу.

Представник Львівської архидієцезії Римо-католицької церкви **отець Олександр Кусий** згадав про важливість Божого милосердя, рік якого готується відзначити Католицька церква. Отець також зазначив, що подібні думи побачив у Шептицького, щоб ми єдналися у молитві до Божого милосердя.

У круглому столі також взяли участь відомі дослідники життя і спадщини Митрополита Андрея, представники Інституту Східнохристиянських студій ім. Митрополита Андрея у Оттаві (Канада) – **отець доктор Петро Галадза і отець доктор Андрій Чировський**.

Підсумовуючи, варто сказати, що слова і послання Митрополита були у кожному виступі, адже вони продовжують бути актуальними. Саме такі притаманні Андрееві Шептицькому духовні цінності як турбота, милосердя, любов, патріотизм допоможуть Україні досягти бажаної єдності у наш нелегкий час.

Для учасників та гостей Міжнародного симпозіуму в приміщенні Національного університету «Львівська політехніка» були представлені: **виставка Львівського музею історії релігії «На скелі віри» та виставка Центрального державного архіву зарубіжної україніки «Андрей Шептицький: постать Митрополита за документами ЦДАЗУ».**

Також 30 жовтня відбулася **наукова сесія «Богословсько-єкуменічна спадщина митрополита Андрея Шептицького»** за участі **о. д-ра Івана Дацька**, Президента Інституту єкуменічних студій УКУ та **о. д-ра Мирослава Татарина** з Університету святого Єроніма (Ватерлоо, Канада).

У суботу, 31 жовтня, у приміщенні Філософсько-богословського факультету УКУ відбулися **друга та третя наукові сесії симпозіуму – «Суспільно-політична та економічна діяльність митрополита Андрея Шептицького» та «Мистецько-культурна спадщина митрополита Андрея Шептицького».**

Додаток № 4

Проект «Культура єднає»

Фотовиставка «Монументальна Шевченкіана» Руслана Теліпського

26 лютого Міжнародний інститут освіти, культури і зв'язків з діаспорою презентував у Львівській політехніці фотовиставку Руслана Теліпського «Монументальна Шевченкіана». Захід відбувся з нагоди завершення святкування ювілейного року 200-ліття Т. Шевченка.

Унікальна збірка фотографій, представлена в експозиції, відкрила широкому загалу як знакові, так і невідомі пам'ятники Т.Шевченка – символи української ідентичності окупованих Криму і Донбасу, десятків країн з чотирьох континентів світу, а також міст та сіл всієї України.

Церемонію відкриття фотовиставки розпочав виступ хору «Гаудеамус» Народного Дому «Просвіта» Національного університету «Львівська політехніка».

У вступному слові Ірина Ключковська відзначила символічну значимість презентації «Монументальної Шевченкіани» у Львові, адже у рік боротьби українців за незалежність важливо згадати, що саме Тарас Шевченко дав українцям потужну духовну зброю для боротьби за національну та культурну самобутність. За словами п. Ірини, постать Шевченка важлива не лише для України та української молоді, а й для усього світу, адже формує величезний культурний простір за межами нашої держави.

Окрім символічного значення, подія отримала і благодійну складову, адже відбулася у рамках акції для потреб бійцям АТО, метою якої є придбання каретки швидкої допомоги у

Польщі для добровольчого батальйону міліції особливого призначення «Кривбас», що знаходиться на передовій за Маріуполем.

З вітаннями з нагоди відкриття виставки виступили Наталія Гамкало, директор департаменту з питань культури, національностей та релігій Львівської обласної адміністрації, Олег Давидчак, проректор з науково-педагогічної роботи Львівської політехніки та Роман Яців, проректор Львівської національної академії мистецтв.

За словами п. Давидчака, впродовж ювілейного року Шевченкове слово жило у студентських аудиторіях університету, а у контексті драматичних подій в країні Тарасові смисли зазвучали по-новому. Роман Яців у своєму виступі відзначив феномен колосального впливу Шевченка на свідомість людей у всьому світі.

У презентації взяли участь студентки Львівської політехніки Роксоляна Щукіна, що приїхала з Луганська через війсьні дії на Сході, та Іванка Вуоткін, що потрапила до України з Канади з метою досконало вивчити українську мову. За словами студентки з Луганська, в її рідному місті пам'ятник Шевченку завжди уособлював вільнодумність, свободу та незламність духу, а сьогодні є для українців Луганщини символом надії на успішність боротьби за свою країну, а також на те, що у цьому куточку України все буде добре.

Автор «Монументальної Шевченкіани» Руслан Теліпський висловив подяку МІОКу за організацію виставки та зазначив, що був захоплений тим, з якою цікавістю та глибиною молоді учасники акції розглядали пам'ятники на фотографіях.

Після відкриття виставки відбулась презентація Руслана Теліпського на тему «Пам'ятники Т. Шевченку в Україні і світі. Їх роль і значення у формуванні позитивного іміджу України» для студентів Львівської політехніки за участю Ігоря Калинця, лауреата Національної премії України імені Тараса Шевченка, поета, громадського діяча, Зеновії Філіпчук, директора Народного Музею Шевченка Львівського палацу мистецтв, Ірини Ключковської, директора МІОКу та Миколи Зубкова, шевченкознавця, філолога-експерта Львівської політехніки, заслуженого працівника освіти України.

Засідання Дискусійного клубу «Відкрий світ» за участі Терезії Яценюк

21 квітня МІОК спільно з Міжнародним фондом Арсенія Яценюка «Відкрий Україну» організували та провели засідання Дискусійного клубу «Відкрий світ», який відбувся у Національному університеті «Львівська політехніка».

Відкрив засідання ректор Львівської політехніки проф. Ю. Бобало, який наголосив, що «цей захід є особливо важливим для Політехніки із кількох причин: по-перше, він дасть можливість ближче познайомитися студентам, викладачам та усій громаді з діяльністю фонду «Відкрий Україну», більшість проектів якого спрямовані на підтримку обдарованої молоді та формування молодих лідерів; по-друге – це хороша нагода долучитися до обговорення та реалізації проекту «Smart Cities», адже Львівська політехніка сьогодні відіграє важливу роль у розвитку ІТ-галузі не лише Львова та Західного регіону України, а й Європи та світу».

Представляючи гостей Ірина Ключковська зазначила, що співпраця Інституту з Фондом Арсенія Яценюка розпочалася ще у 2007 р. під час реалізації спільного кількарічного проекту «Діти емігрантів про себе» і разом з пані Терезією МІОК провів 8 круглих столів у різних регіонах України. Згодом книга, яку ми видали у рамках реалізації цього проекту, була перекладена італійською мовою. Перебуваючи у Ватикані, Блаженіший Святослав подарував її Папі Франциску».

Терезія Яценюк, Голова Наглядової Ради Фонду «Відкрий Україну», презентувала діяльність Фонду, основними завданнями якого є піднесення міжнародного авторитету і

популяризація України за кордоном, а також сприяння розвитку міжнародної співпраці з Україною та публічної дипломатії. Серед проектів Фонду, які були б цікавими для політехнічної молоді, пані Яценюк виокремила такі: «Міжнародний діалог», серед напрямів якого є Київський Безпековий Форум для молоді (платформа для обговорення молодими експертами актуальних питань міжнародних відносин та зовнішньої політики України); «Культурні горизонти», що представлені такими програмами як подорожні міні-гранти для митців, книжковий фонд (грантова програма на переклад сучасної української літератури іноземними мовами), мистецький клуб «Обличчя» (майданчик для спілкування та обміну досвідом із українськими та закордонними письменниками, музикантами, художниками, дизайнерами, режисерами, фотографами та іншими представниками культури і покликаний популяризувати сучасне мистецтво серед молоді, надаючи можливість спілкування із уже відомими та новими особами в культурній сфері).

Окремо пані Терезія зупинилася на представленні проекту «Молоді лідери», одним з напрямів роботи якого є дискусійний клуб «Відкрий світ» – освітній проект для соціально-активної молоді. Його мета – виховати нове покоління відповідальних лідерів. Щомісяця Фонд проводить лекції з відомими експертами, політичними та громадськими діячами, під час яких обговорюються шляхи ефективних рішень соціальних проблем в Україні та світі.

Гостем Дискусійного клубу «Відкрий світ» на цей раз був експерт із ІТ-питань з 18-річним досвідом Ігор Мальченко, який спеціалізується на рішеннях оптимізації робочих місць, серверної інфраструктури та інформаційної безпеки. Мальченко представив львівським політехнікам проект «Smart Cities» – це практична розробка, результатом якої є ширше розуміння нової галузі «міські системи», яка використовує реальні дані, щоб допомогти містам покращити якість життя своїх мешканців.

Як зазначив лектор, актуальність розробки та реалізації проекту «Smart Cities» обумовлена тим, що сьогодні міста керують світовою економікою – їм належить 80% світового ВВП, при цьому 29% світового ВВП виготовляють лише 120 міст, а також швидкою урбанізацією – уже сьогодні частка урбанізованого населення США, Бразилії та Західної Європи становить близько 80%, а до 2050-го року їх може «догнати» Китай та країни Пд.-Сх. Азії. Також Мальченко розповів, що основною метою створення «Розумного міста» є підвищення продуктивності та якості життя його мешканців, і зниження рівня стресу, а також поділився цікавими рецептами, як цього можна досягти.

Підводячи загальний підсумок зустрічі, директор МІОКу зазначила, що насправді дискусія не завершилася, адже пан Мальченко закинув молодим політехнікам зерно для поглиблення та продовження обговорення ідей побудови «Розумного міста» в аудиторіях.

Терезія Яценюк подякувала за таку активну участь студентів у заході та висловила переконання, що подальша співпраця між Фондом та Львівською політехнікою триватиме.

Зустріч з першим президентом України Леонідом Кравчуком

22 квітня на запрошення МІОКу Національний університет “Львівська політехніка” відвідав перший Президент незалежної України Леонід Кравчук. Представляючи поважаного гостя, ректор університету, голова Ради ректорів Львівщини професор Юрій Бобало наголосив, що ми маємо щасливу нагоду поспілкуватися з людиною, котра стояла у джерел заснування нової незалежної держави Україна. Саме за його підписом прийняті найважливіші законодавчі акти — Декларацію про державний суверенітет України 1990 року та Акт проголошення незалежності України 1991 року. У 1991-1994 роках він був Президентом України.

Виступаючи перед викладачами та студентами Львівської політехніки, громадськістю Львова, які вщент заповнили актову залу головного корпусу університету, Леонід Кравчук, який зараз очолює Українську Раду Миру, висловив кілька важливих заяв щодо актуальних суспільно-політичних та міжнародних питань розвитку України, зокрема щодо війни на Сході України, окупації Криму, ядерного статусу та подій на Майдані.

“Єдиним шляхом розв’язання ситуації на Сході України є повернення до формату Будапештського меморандуму”, - вважає Леонід Кравчук. Саме цей меморандум, який був укладений 5 грудня 1994 року між Україною, США, Росією та Великою Британією (згодом до нього приєдналися Франція і Китай) і де йдеться про неядерний статус України, надає гарантії суверенітету та безпеки Україні. Відмовившись від ядерної зброї, Україна пішла на небачений тоді крок, що мав велике значення для безпеки у світі. «Тому США зараз мають надати нам зброю захисту – як і Великобританія, Німеччина і Франція. І це не прохання, а вимога. Вони зобов’язані це зробити. Треба ставити це питання на кожній зустрічі», – наголосив перший Президент України.

Також, за словами першого Президента, Росія не погодиться швидко повернути Крим Україні. Але добитися зміни статусу Криму, щоб він остаточно не став частиною Російської Федерації — цілком можливо, і зробити це можна у досить нетривалий час.

“Що стосується територій, які сьогодні забрані у нас силою — Луганської і Донецької областей, — сказав він, — я думаю, що це завдання найближчим часом на користь України. Війна зміниться. Не буде прямої агресії, натомість відбуватимуться диверсії, інформаційні війни. Тому ми маємо бути готовими до постійної відсічі. Це буде з нами на всю історію, поки ми живемо – таке життя, ми маємо ставати сильнішими», – підкреслив перший Президент України. – Війну ми закінчимо обов’язково, бо світ на нашому боці. Донбас стане по-справжньому українським».

Відповідаючи на запитання щодо відмови України в 1994 році від ядерного статусу, Леонід Кравчук зауважив, що ядерна зброя має обмежений час придатності, у 1998 році закінчувався термін всіх ядерних боеголовок, які були в Україні. І тоді лише Росія могла розібрати ці боеголовки і використати їх для електростанцій. «Коли б ми дочекалися 1998 року, ми би стали заручниками ще більшого Чорнобиля, ніж у нас був. Тому альтернатив у нас просто не було. Ми не мали жодної інфраструктури для зберігання ядерної зброї», – заявив він.

Коли розпочалися події на Майдані, за словами Кравчука, три экс-президенти збиралися у Януковича в Межигір’ї і переконували його. «Я переконував, що треба змінити уряд і піти на дострокові вибори, але він категорично відмовлявся. Уся проблема була у його вірі, що подолати цю владу не зможе ніхто», – додав на завершення Леонід Кравчук.

Дні «Дня» у Львові

9 квітня у Львові відбулися заходи у рамках Днів «Дня», співорганізатором яких традиційно виступив Міжнародний інститут освіти, культури та зв’язків з діаспорою НУ «Львівська політехніка».

У відкритті фотовиставки «День-2014» у Львівському палаці мистецтв взяли участь перші особи – міський голова Львова Андрій Садовий та голова Львівської обласної державної адміністрації Олег Синютка. Львівську політехніку представляли ректор професор Юрій Бобало, директор Міжнародного інституту освіти, культури та зв’язків з діаспорою Ірина Ключковська та студентка Роксана Щукіна, яка вимушено переселилася з Луганська до Львова. Камерний оркестр «Поліфонія» забезпечив музичний супровід і створив неперевершену атмосферу події.

У стінах Львівської політехніки відбулися діалоги з головним редактором газети Ларисою Івшиною на тему «Як нам перемогти?». Вже традиційно участь у дискусії, яку відкрив ректор Юрій Бобало, взяли інтелектуали Львова, читачі газети День, а також численна студентська молодь.

Презентація книжок від газети «День» на Форумі видавців-2015

Традиційно МІОК під час Форуму видавців взяв участь у презентації книжкових новинок газети «День», а саме колективного історичного дослідження «Повернення в Царгород» та триптиху «Котел», «Я – свідок», «Катастрофа і Триумф. Історії українських Героїв».

Відкриваючи захід, директор МІОКу Ірина Ключковська зазначила, що серед близько 1200 подій форуму ця презентація виокремлюється своєю важливістю, а головний редактор «Дня» Лариса Івшина констатувала, що книга «Повернення в Царгород» дозволяє заглянути за горизонт. «Ми створили оригінальний історичний концепт, який не відкидає того, що багато вчених скрупульозно досліджували», – резюмувала Лариса Олексіївна.

В основі книги «Повернення в Царгород» тема стосунків України із південним сусідом – Візантією, а пізніше Османською імперією. На презентації у Львові були присутні автори книги – історики Ігор Сьондюков, Петро Кралюк, Володимир Ричка, Володимир Панченко. Кожен з них розповів про бачення теми і її значення для сьогодення.

Друга частина презентації була присвячена триптиху, який презентували упорядники – Іван Капсамун («Котел»), Валентин Торба («Я – свідок») і Марія Семенченко («Катастрофа і Триумф. Історії українських Героїв»).

Книга «Котел» – це сенсаційна за змістом книжка, головним об'єктом якої є справа Гонгадзе, її причини і наслідки для нової історії України.

У книзі «Я – свідок» зібрано спогади, фрагменти щоденника та статті корінного луганчанина про окупацію Луганська, які для автора стали вікном в Україну.

Книга «Катастрофа і Триумф. Історії українських Героїв» – це книга про конкретних героїв – українських військових, медиків, капеланів, які борються за перемогу України на передовій.

Під час зустрічі Лариса Івшина також презентувала унікальну хустку "Чотири Софії" – на якій зображені собори св. Софії у Новгороді, Києві, Полоцьку, Константинополі.

Спеціальним гостем презентації стала дружина президента України Марина Порошенко, яка щиро подякувала газеті «День» за ці пронизані і болем, і любов'ю книжки, і висловила сподівання, що вони допоможуть нам знайти свій шлях.

«Діалоги» з Тетяною Вергелес

3 червня у Львівській політехніці відбулася зустріч із циклу «Діалоги» з головним редактором ІА ЗІК Тетяною Вергелес. Подія відбулася напередодні Дня журналіста і була присвячена темі «Відкриті ЗМІ для відкритого суспільства».

Під час зустрічі йшлося про виклики, які стоять сьогодні перед ЗМІ та суспільством, зокрема про війну і завдання журналістів, про людське і вічне, а також про книгу Тетяни Вергелес «Моя грішна журналістика», що побачила світ торік у видавництві «Аверс». Щира

та відверта розмова-монолог на початку згодом переросла у дискусію, у якій взяли участь студенти-журналісти, викладачі, професори.

За словами Ірини Ключковської, відкриті ЗМІ і відкрите суспільство – це дорога з двостороннім рухом: «Ми не можемо відділити журналістику від нас усіх, бо постійно взаємодіємо; і чим далі розвиваються новітні технології, змінюється наше суспільство, тим більше ми впливаємо одне на одного».

Розповідь Тетяни Вергелес була дуже щирою та відвертою, вона ділилася своїми думками, спогадами, асоціаціями, внаслідок яких перед аудиторією поставала у багатстві та різноманітті не лише її журналістська, а й людська сутність.

Гостя зазначила, що перебуває під враженням від III Міжнародного медіа-форуму, який щойно закінчився у Львові, і поділилася своїми рефлексіями і думками з приводу цієї журналістської події. На медіа-форумі говорили про війну, про те, як війна змінює людину і журналіста, зокрема. Головний редактор ІА ZIK зауважила, що там прозвучали деякі судження, які відкидають те, про що вона завжди писала, – відкидають людину.

На її думку, у цій війні і в журналістиці, в якій ми працюємо, маємо знати, що війна робить з людиною і як допомогти собі, ближньому, тому, хто пройшов фронт і, можливо, незадоволений, як держава його сприймає. Вона вважає, що це і є місією журналістики.

Вона також розповіла, як наважилася видрукувати свою книгу: «У книзі багато особистого і багато асоціацій. Я б її не видрукувала так швидко, я би там креслила, чогось соромилася. Але тоді, під час Майдану, особливо на початку війни, у нас було відчуття, що ми щось ось-ось втрачаємо. Хотілося швидше сказати, як ти любиш це місто, цих людей. Кожен день як останній тоді переживали, і я вирішила видрукувати книгу. Слава Богу – це був не останній день і життя пішло далі».

Під час зустрічі були також запитання від науковців, студентів про перенасичення інформпростору негативними новинами, про війну та вбивства, про якість журналістського контенту, про те, що і як писати для людей.

Було запитання і про те, наскільки тема діаспори світового українства є цікавою для журналістів. «Для ІА ZIK це цікаво, – відповіла Тетяна Вергелес. – Як можна ігнорувати діаспору? Як тоді налагоджувати нормальне спілкування і розуміння одне до одного?».

Відомий поет, прозаїк, лауреат національної премії України ім. Т. Шевченка Ігор Калинець поділився враженнями про книжку Тетяни Вергелес «Моя грішна журналістика»: «Пані Ірина Ключковська сказала, що книжка фантастична. Я підтверджую це. Книжка видана у поважному видавництві і сприймається як серйозна. Малюнки Лесі Квик, нашої знайомої, – маленькі чоловічки-мурашки на тлі намальованих будинків, вносять якусь добродушність, певний гумор. Незважаючи на це, відкриваєш книжку, читаєш і бачиш там різні драматичні і навіть трагедійні місця. Тобто, ці малюнки не захищають і не злегковажують вашої книжки», – розповів Ігор Калинець.

«Читаючи книжку, я старався визначити жанр і мені не вдалося цього зробити. Це дійсно, як ви написали наприкінці у книжці, імпресіоністичний виклад матеріалу, ваших вражень. Там написано: «скільки у ній (книжці, – ред.) всього намішано – просто тобі космічний хаос». Але в цьому космічному хаосі видно велику людську душу, і це дозволяє відкрити книжку у будь-якому місці й прочитати дійсно надзвичайно цікаві моменти», – зазначив поет.

Наприкінці дискусії Тетяна Вергелес зауважила, що робить свою роботу з думкою про те, щоб держава Україна була. «Звичайно, хочеться, щоб наші діти і внуки жили в нормальній державі», – сказала вона.

МІОК представив виставку «Евакуйована колекція. Вишивка: захист, спротив, зброя»

16 грудня у Львівській політехніці відбулася презентація мандрівної виставки українського народного одягу та вишивки Слобожанщини "Евакуйована колекція. Вишивка: захист, спротив, зброя". Унікальну колекцію зібрав та вивіз із зони АТО боєць добровольчого батальйону «Айдар» Микола Павлюченко.

В експозиції було представлено понад сторічні вишиті сорочки, корсети, юпки та рушники, яку доповнили атрибути захисту України – маскувальна сітка і бронежилет.

Основна мета заходу – ознайомити і показати українцям Заходу і Сходу їхню тотожність, показати, що і на Сході добре знають і підтримують українські традиції.

Відкрила захід проректор із наукової роботи Львівської політехніки Наталія Чухрай, яка зазначила, що такі події у стінах Львівської політехніки стають вже доброю традицією. Кілька років тому під час Зимового благодійного балу тут було розгорнуто прекрасну виставку старовинного вбрання Галичини, організовану товариством «Просвіта» Львівської політехніки.

За словами директора МІОКу Ірини Ключковської, мандрівна виставка "Евакуйована колекція. Вишивка: захист, спротив, зброя" – це просвітницький проєкт, спрямований на духовне зшивання Східної і Західної України.

У світ пісенного фольклору Слобожанщини гостей заходу ввів етно-гурт «Коралі», виконавши три автентичні пісні, зібрані під час експедиції у Східній Україні.

Микола Павлюченко представив короткий опис та історію евакуйованої колекції, поділився спогадами про ситуацію на Сході і про людей, які там живуть. «Давайте, поки ми живі, щось будемо робити... Ми однакові, і нам нема чого ділити. У нас одна історія і одна країна», – резюмував автор виставки.

Подія зібрала широке коло відомих людей, фахівців, дослідників, вчителів. Витяги із виступів:

Наталія Чухрай, проректор із наукової роботи Львівської політехніки

Ця евакуйована колекція особлива, вона є свідченням нашого спільного коріння, з якого виростає нація. У нинішніх складних умовах російської агресії ми, львівські політехніки, робимо все, що в наших силах, для консолідації нації, для допомоги Збройним Силам України, добровольчим батальйонам, приєднуємося до волонтерських рухів. Важливо, що в колективі є глибоке і переконливе розуміння, що лише спільними зусиллями ми зможемо гідно вийти з цієї війни. У нашій професійній освітньо-науковій діяльності активно співпрацюємо з вишами Східної України, допомагаємо нашим військовим на фронті, наші випускники і викладачі зі зброєю у руках сьогодні на східних кордонах України, ми опікуємося пораненими і сиротами, які залишилися без годувальників.

Ірина Ключковська, директор Міжнародного інституту освіти, культури та зв'язків з діаспорою

Вважаємо, що нинішня подія – це ще один місток для глибшого взаєморозуміння між нами. Ми вдячні панові Павлюченку за організацію цієї мандрівної виставки, яка допоможе засобами народної творчості долати стереотипи, які, на жаль, утвердилися у нашому суспільстві, дасть глибше розуміння для нашої спільноти, що сьогодні на Сході Україна стоїть в обороні своєї, української землі. А для наших земляків на Луганщині і Донеччині – дасть розуміння і відчуття своєї української тотожності.

Оксана Юринець, народний депутат України

Сьогодні я Вам дякую, тому що ви знайшли для цієї виставки дуже гарне місце. Тут завжди за цим столом сидять дуже достойні гості, а сьогодні тут стоять перед нами ці нібито пані в сорочках. Дякуючи колективу, який заспівав, вони ніби ожили.

Кажуть, що коли вишиваєш рушник, то вишиваєш долю. Ми, кожен з нас, зараз вишиваємо і пишемо свою долю, ми пишемо долю нашої країни. Дуже важливо, що ці вишиванки приїхали зі Сходу України. Наша Україна велика і могутня, вона мала цю вишивку всюди.

Наталія Каплун, завідувач сектором археології Луганського обласного краєзнавчого музею м. Старобільська.

Чотирнадцять років наш відділ досліджував етнографію та історію заселення Луганщини. Якось так сталося, що я зростала у російськомовному середовищі, і української культури Луганщини я не знала, тому для мене це був прорив. Окупована територія – це теж українська етнічна територія, це етнографічний регіон, який називається Південна Україна або Донеччина. Для нього теж характерна українська культура. Біда цього регіону не в тому, що там немає України як такої, там живуть україномовні українці, на Слобожанщині вишиті рушники побутують до сьогодні, побутує українська пісня, обрядовість, все це є, навіть не потрібно щось відновлювати, Біда в тому, що регіон периферійний, депресивний, населення якого немає роботи в Україні.

Олена Степанюк, завідувач відділом науково-просвітницької роботи Кіровоградського обласного художнього музею

Мене також сказане зачепило за живе. Ми як наукові співробітники проводимо майстер-класи, арт-терапію для українських бійців. Коли ми приїжджаємо з пересувними виставками, вони кажуть, як нам не вистачає тої інформації, яку ви несете. Потрібно виїжджати у прифронтові зони з пересувними виставками, щоб хлопці побачили не тільки жахи війни, але й стали співтворцями тої культури, тої естетики, яка притаманна нашому українському народу.

Людмила Булгакова, старший науковий співробітник Музею етнографії та художнього промислу Інституту народознавства НАН України

На жаль, така історія текстильних виробів, що їхнє життя надто коротке, і тому те, що зберігається в музеях, те, що знаходиться в колекціях, чим займаються сьогодні етнографи, костюмологи – вони оперують артефактами у кращому випадку – кінець XIX століття, решта ми реконструюємо, бо археологія не донесла до нас тих артефактів.

Це була жіноча справа, жінка це творила, вона одягала чоловіка, дітей, сім'ю, зберігала всю цю тяглість традицій.

Ми сьогодні хочемо розпочати діалог культур, не дивлячись на те, що культура одна, ми повинні підходити до цього питання з того, що це наше, українське, і ми повинні це зберегти.

Роман Яців, проректор Львівської академії мистецтв

Перебуваючи на Донеччині і Луганщині кілька днів тому, ми мали нагоду бачити очі українських дітей, на жаль, у багатьох випадках засмучені, але бачили теж розкуті творчі обличчя, які реалізують себе вже у школах визволених територій.

Ми мали велике піднесення, але й дуже багато болю, спостерігаючи, як тяглість культури була у вульгарний спосіб замінена субкультурою, але тільки з'являлася українська пісня, генетика наша спрацьовувала, реакція була блискавичною.

Дух український живе в цих селах, у цих містах, українці присутні всюди, вони більше потребують, щоб відчувати нашу цілісність.

Сподіваємося, що презентація виставки «Вишивка: захист, спротив, зброя» - це захід, який отримає своє продовження у співпраці, діалогах і важливих конструктивних проектах.

Додаток № 5

Міжнародний літературно-мистецький конкурс **«Життя – Тобі...»**

Проект «Життя – Тобі...» реалізований Міжнародним інститутом освіти, культури та зв'язків з діаспорою НУ «Львівська політехніка» (МІОК) спільно з норвезько-українською громадською організацією «**Maidan Norway**» під егідою **Міністерства освіти і науки України, за підтримки Міністерства закордонних справ Норвегії та Посольства Королівства Норвегії в Україні.**

Цілі проекту:

- Виявити та проаналізувати думки дітей щодо подій 2013-2014рр, які змусили Україну змінитися; показати широкому загалу дитяче бачення і розуміння понять «європейські цінності», «демократичні свободи», «відстоювання інтересів держави»; розуміння подій, що відбуваються в Україні, шляхом проведення літературно-мистецького конкурсу.

- Проаналізувати результати конкурсу шляхом їх обговорення на круглих столах із залученням фахівців різних галузей, зокрема педагогів, психологів, соціальних працівників тощо.

- Розробити рекомендації, отримані в результаті широкого обговорення, та скерувати їх у профільні міністерства, органи законодавчої влади України, установи, які працюють з дітьми та молоддю, для їхньої подальшої результативної роботи.

Результати проекту:

1. Проведено Міжнародний літературно-мистецький конкурс «Життя – Тобі...»

Конкурс – перший етап реалізації проекту. Для участі в ньому надійшло понад 7000 робіт від авторів з усіх регіонів України, зокрема з окупованих територій та Республіки Крим, а також з Греції, Іспанії, Норвегії, Польщі, Португалії та Франції.

Конкурс було проведено з метою:

- Виявити психологічний стан дітей, що переживали події в Україні 2013-2014 рр., а також можливі випадки порушення їхніх прав та свобод.

- Удосконалити програми психологічної підтримки дітей у результаті стресових ситуацій.
- Підтримати прагнення українців жити в країні з європейськими цінностями та рівнем життя.
- Допомогти педагогам та родинам скерувати переживання дітей у конструктивне русло та утвердити в молоді відчуття гордості за приналежність до своєї великої Батьківщини.

2. Визначено лауреатів та дипломантів Конкурсу

Журі відбирало конкурсні роботи у декілька етапів та в двох номінаціях – «літературний твір» і «малюнок».

З текстовими роботами працювало **Міжнародне журі** у складі:

Віри Вовк (лауреата Національної премії України ім. Тараса Шевченка, письменниці, літературознавця, перекладача (Бразилія));

Ольги Герасим'юк (*першого заступника* голови Національної Ради України з питань телебачення і радіомовлення, телеведучої, медіаменеджера (Україна));

Лариси Івшиної (головного редактора Всеукраїнської газети «День», заслуженого журналіста України (Україна));

Ігоря Калинця (поета, прозаїка, лауреата Національної премії України ім. Тараса Шевченка, громадського діяча (Україна));

Анатолія Кирилюка (співзасновника громадської організації «Maidan Norway», магістра за програмою «Права людини та мультикультуралізм» факультету політології Університетського коледжу Бускерюд та Вестфолд (Норвегія));

Ірини Ключковської (директора Міжнародного інституту освіти, культури та зв'язків з діаспорою, заслуженого працівника освіти України, лауреата премії імені Ірини Калинець (Україна));

Мартіна Паулсена (мовознавця, доктора філологічних наук Бергінського університету, перекладача (Норвегія));

Мар'яни Савки (поетеси, дитячої письменниці, літературознавця, публіциста, головного редактора і співзасновника «Видавництва Старого Лева», перекладача, громадського діяча (Україна));

Орисі Сушко (голови Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (Канада));

Олександра Тимчука (PhD в галузі соціальної антропології університету в Осло, голови громадської організації «Maidan Norway» (Норвегія));

Анни Хранюк (мовознавця, викладача української мови Познанського університету (Польща));

Мистецькі роботи оцінювали члени журі:

Орест Білоус (член Спілки художників України, учасник міжнародних та всеукраїнських виставок, художник (Україна));

Орест Скоп (президент Клубу українських митців, головний художник Львівського Палацу мистецтв (Україна);

Валерій Шаленко (художник, учасник міжнародних та всеукраїнських виставок, голова Монументальної секції Спілки художників України (Україна);

Роман Яців (професор, кандидат мистецтвознавства, заслужений діяч культури України, проректор Львівської національної академії мистецтв (Україна));

За результатами голосування Журі, лауреатами Міжнародного літературно-мистецького конкурсу «Життя-Тобі...» у номінації «літературний твір» обрано:

1. **Андрєєву Марту** (ліцей «Наукова зміна», м. Київ);
2. **Бекірова Мустафу** (ЗОШ I-III ст. №4, м. Дрогобич, Львівська область, попереднє місце проживання – АР Крим);
3. **Билим Софію** (Краматорська українська гімназія, м. Краматорськ, Донецька область);
4. **Бовсунівську Анну** (ЗОШ №9, м. Коростень, Житомирська область);
5. **Гладку Анну** (Нововасилівська ЗОШ I-III ст., с. Нововасилівка, Снігурівський р-н, Миколаївська область);
6. **Єрмольонук Валерію** (ЗОШ I-III ст. №5, м. Первомайськ, Миколаївська область);
7. **Левковець Ніку** (ЗОШ I-II ст., с. Муравище, Ківерцівський р-н, Волинська область);
8. **Мельник Валерію** (Краматорська українська гімназія, м. Краматорськ, Донецька область);
9. **Моторіну Вікторію** (Міський ліцей, м. Маріуполь, Донецька область);
10. **Підбуртню Діану** (Олександрівська ЗОШ I-III ст., с. Олександрівка, Долинський р-н, Кіровоградська область);
11. **Хоць Юлію** (Гімназія №1, м. Лохвиця, Полтавська область);
12. **Шаповал Марину** (ЗЗНВК №108, м. Запоріжжя);
13. **Швець Ольгу** (НВК «Спеціалізована школа I-III ст. – позашкільний навчальний заклад «Гармонія», смт. Нововасилівка, Запорізька область);
14. **Шевчук Тетяну** (Ліцей Херсонської обласної ради, м. Херсон);
15. **Шкарупіну Неллі** (Комунальний заклад освіти «Дніпропетровська міська спеціалізована школа № 144 з поглибленим вивченням івриту, історії єврейського народу, єврейських традицій», м. Дніпропетровськ).

У номінації «Малюнок» лауреатами обрано:

1. **Калашникову Ганну** (Запорізький міський дитячий ботанічний сад, м. Запоріжжя);
2. **Канівець Тетяну** (Херсонський Таврійський ліцей мистецтв, м. Херсон);
3. **Карабін Наталію** (Золочівський ЦДЮТ, м. Золочів, Львівська область);
4. **Мурина Дениса** (Золочівський ЦДЮТ, м. Золочів, Львівська область);
5. **Наришкіну Анастасію** (Центр естетичного виховання Шостківської міської ради, м. Шостка, Сумська область);

Ще 120 авторів стали дипломантами Міжнародного літературно-мистецького конкурсу «Життя – Тобі...»

3. Видано книгу «Життя – Тобі...»

До книги «Життя – Тобі...» (обсяг 360 сторінок), виданої у видавництві «Апріорі» (директор Юрій Николишин), ввійшли роботи 20 лауреатів та 120 дипломантів Конкурсу.

«Книга «Життя – Тобі...», за словами Ірини Ключковської, директора МІОКУ, – це документ епохи України ХХІ століття, думки й оціночні судження дітей, які вже завтра керуватимуть державою, розбудовуватимуть нашу країну. Окрім цього – це цінне першоджерело для аналізу і висновків, які ми всі повинні зробити».

Книга «Життя – Тобі...» викликала резонанс у суспільстві, зокрема дружина та діти Президента України, які взяли участь в акції «Книжка від зірки», пропонували усім книгу «Життя – Тобі...», презентовану Міжнародним інститутом освіти, культури та зв'язків з діаспорою НУ «Львівська політехніка» на цьогорічному Форумі видавців.

Ця подія відбувалася 11 вересня 2015 р. у Львівському національному музеї ім. Андрея Шептицького у рамках Дитячого Форуму. Розпочинаючи захід, Марина Порошенко зазначила, що книга «Життя-Тобі...» для неї є особливою, адже в ній представлені зворушливі дитячі тексти та малюнки. «Цю книгу неможливо читати без сліз. Наскільки діти відчують те, що відбувається в Україні... Знання допоможуть будувати країну. Сподіваюсь, що в діточок буде краще майбутнє», – зазначила перша леді України Марина Порошенко.

Олександра, Євгенія та Михайло Порошенки прочитали вибрані твори з книги.

4. Розроблено інтерактивну карту-інфографіку

На карті, яка знаходиться на <http://konkurs.mio.k.lviv.ua/>, зазначено відсоток конкурсантів з усіх регіонів України, подано перелік лауреатів і дипломантів Конкурсу, а також їхні роботи, які у форматі pdf можна завантажити на карті.

5. Організовано виставку художніх робіт

Із загальної кількості всіх мистецьких робіт, які надійшли на Конкурс, журі обрало малюнки 114 авторів. Малюнки експонувалися на виставці, яку було розгорнуто у фойє Львівської політехніки у червні 2015 року.

6. Організовано та проведено Церемонію нагородження лауреатів конкурсу «Життя – Тобі...»

23 червня в Актовій залі головного корпусу НУ «Львівська політехніка» відбулася Церемонія нагородження лауреатів Міжнародного літературно-мистецького конкурсу «Життя – Тобі...».

Було нагороджено 20 лауреатів – дітей з міст Краматорська та Маріуполя Донецької області, з Києва, Запоріжжя, Дніпропетровська, Херсона, а також з Криму, Миколаївщини, Житомирщини, Львівщини, Кіровоградщини, Сумщини, Полтавщини і Волині.

Лауреатів привітали: Марина Порошенко, дружина президента України, Олег Синютка, голова Львівської ОДА, Сігбйорн Літланд, перший секретар Посольства Королівства Норвегія в Україні, Оксана Юринець, народний депутат України, професор Юрій Бобало, ректор Львівської політехніки, Ірина Ключковська, голова організаційного комітету Конкурсу, заслужений працівник освіти України, лауреат премії імені Ірини Калинець, директор МІОКУ, від журі – Ігор Калинець, лауреат Національної премії України

ім. Т. Шевченка, поет і прозаїк, та Анна Хранюк, викладач української мови Познанського університету (Польща), Олександр Тимчук, голова правління організації «Maidan Norway», яка була співорганізатором конкурсу, Юрій Николишин, директор видавництва «Апріорі».

Марина Порошенко, яка попри щільний графік прийняла запрошення і приїхала на Церемонію нагородження до Львова, особисто подякувала конкурсантам та організаторам події за стійку світоглядну громадянську позицію та за вагомий внесок в освітньо-культурну та духовну сфери України.

Вітаючи дітей, Марина Порошенко зазначила, що «Україну майбутнього будуватимуть наші діти, а їхні однолітки з усього світу будуть її сприймати, і, завдяки конкурсу «Життя – Тобі...», у молоді складається спільне розуміння основних принципів: мир, свобода, держава, історія, майбутнє». Дружина Президента, звертаючись до дітей з подякою, додала, що, так само як і батьки, пишається конкурсантами, які стали зразком для однолітків.

Співголови організаційного комітету Конкурсу – Ірина Ключковська та Анатолій Кирилюк (член норвезько-української організації «Maidan Norway») урочисто вручили кожному лауреатові диплом та цінні подарунки – планшет і книгу «Життя – Тобі...». За словами Ірини Ключковської, «...книга написана дитячим українським серцем як застереження, як прохання, як мрія. У ній великий біль за втратами і страх перед війною, і велика любов до України. Для нас це роздум, бо сьогодні наші діти – це школярі, студенти, а завтра – керівники держави».

Зворушливими були подячні виступи лауреатів Валерії Мельник (м. Краматорськ, Донецька область) та Вікторії Моторіної (м. Маріуполь, Донецька область). Всіх розчулив 16-річний Мустафа Бекіров, який через анексію Криму змушений був з батьками та маленькою сестричкою покинути рідну домівку і переїхати на Львівщину. Хлопець не міг стримувати емоцій, розповідаючи про рідний півострів. Його уважно слухала і підтримувала оплесками аудиторія.

Ще раз зал стоячи аплодував, коли модератор події Ірина Ключковська запросила військовослужбовців із 24-ої та 80-ої аеромобільних бригад, які приїхали у відпустку із зони проведення АТО для вручення їм книг «Життя – Тобі...», до яких увійшли кращі конкурсні роботи.

На завершення Ірина Ключковська представила інтерактивну карту та інфографіку Міжнародного літературно-мистецького конкурсу «Життя – Тобі...» з широкою географією учасників.

Для дітей було організовано екскурсію Львовом за маршрутом екскурсійного «Чудобуса» та майстер-клас у «Майстерні шоколаду».

Здійснено кількісно-якісний контент-аналіз письмових робіт, які надійшли на конкурс

Насамперед, було визначено близько 40 ключових тегів на основі пілотної вибірки творів, які було поділено на 2 групи:

1. Теги, що характеризують емоційний стан автора (агресія, ненависть, жорстокість, нетолерантність, вдячність воїнам чи майданівцям, дружба, патріотизм, любов до Батьківщини, самотність, страх, сум, горе, біль, толерантність, жертвність).

2. Теги, які представляють тематику творів (війна (АТО), волонтери, Європейські цінності, демократія, засудження байдужості, ЗМІ, зміни і реформи, корупція, Крим, Майдан

і Небесна сотня, минуле України, мир та безпека, мовне питання, політики, родинні цінності, сім'я, Росія, смерть, кров, рани, могили).

Крім цього, дослідники визначали загальний настрій творів – оптимістичний, песимістичний, нейтральний, романтичний.

Здійснений одновимірний аналіз частотності вживаності окреслених тег та двовимірний відносно географічного, вікового розподілу учасників дав можливість зробити наступні висновки:

3. Серед учасників конкурсу переважають нейтрально та оптимістично налаштовані автори. При цьому, з віком рівень песимізму зростає.

4. Твори наймолодших учасників засвідчують найбільшу толерантність.

5. Найвищі показники страху спостерігаємо у роботах дітей середньої вікової категорії.

6. Найстарші учасники найчастіше проявляють сум, горе, біль, песимізм та вдячність воїнам.

7. Загалом емоційний стан авторів характеризується, з одного боку, почуттям патріотизму, з іншого – суму та горя. Вони також виражають вдячність воїнам і майданівцям та бажання підтримувати їх молитвою.

8. Патріотизм частіше спостерігається серед учасників, які виявляють агресію.

9. Спостерігається наступне домінування настроїв та тематики творів за областями:

Миколаївська – песимізм.

Одеська – сум, горе, біль, мир, безпека, смерть, кров, рани, мовне питання, Крим.

Харківська – страх, волонтери, Майдан, Небесна сотня.

Донецька – дружба народів і толерантність, зміни, реформи, європейські цінності.

Вінницька – Росія, політичні діячі, ЗМІ.

Херсонська – війна.

Житомирська – корупція, минуле України.

8. Круглий стіл у Верховній Раді України (м. Київ)

17 вересня у приміщенні Верховної Ради України Міжнародний інститут освіти, культури та зв'язків з діаспорою провів круглий стіл «Українські діти в сучасних кризових умовах. Особливості національного і патріотичного виховання», у рамках роботи якого відбулося обговорення результатів проекту «Життя – Тобі...» в контексті реалізації нової Концепції національно-патріотичного виховання дітей і молоді. Співорганізаторами круглого столу виступили: Комітет Верховної Ради України з питань науки і освіти, Комітет Верховної Ради України у закордонних справах, Підкомітет з питань регіонального та транскордонного співробітництва між Україною та країнами ЄС Комітету Верховної Ради України з питань європейської інтеграції.

Серед учасників круглого столу були: Марина Порошенко – дружина Президента України; Микола Кулеба – Уповноважений Президента України з прав дитини; Лілія Гриневич – голова Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти; Ірина Геращенко – голова Комітету Верховної Ради України з питань європейської інтеграції; Ганна Гопко – голова Комітету Верховної Ради України у закордонних справах; Оксана Юринець – голова підкомітету з питань регіонального та транскордонного співробітництва

між Україною та країнами ЄС Комітету Верховної Ради України з питань європейської інтеграції; Рефат Чубаров – голова Меджлісу кримськотатарського народу; Олег Петренко – голова підкомітету з питань національно-патріотичного виховання дітей та молоді Комітету з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму; Роман Мацола та Олена Матузко – народні депутати України; Сергій Касянчук – директор Представництва Світового Конгресу Українців в Україні; Йон Елведал Фредріксен – Надзвичайний і Повноважний посол Королівства Норвегія в Україні; Павло Кишкар – командир групи ОБСП «Донбас» при Національній гвардії України.

Перша леді України Марина Порошенко у своєму виступі зазначила, що питання виховання дітей, молоді, проблема батьківства є пріоритетом її діяльності, зокрема у важких умовах сьогодення. «Окремо хочу сказати про книгу «Життя – Тобі...». Це – особлива книга, написана дітьми для дорослих. Тут зібрані думки, емоції, погляд дітей на сучасні події, на сучасну історію України. Тому мені дуже хотілося б, щоб дорослі, які долучаються до обговорення питання патріотичного виховання дітей, насамперед прочитали саме цю книгу».

Лілія Гриневич, голова Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти, модератор круглого столу, наголошуючи на актуальності заходу, сказала «...Важливо, щоб сьогоднішня тема була в полі зору Верховної Ради. ... Ця тема не може закінчитися проведенням одного круглого столу... Книга «Життя – Тобі...» – відкритий зріз нашої рани, яку ми отримали від подій, що відбуваються, і зріз способу думання наших дітей. Робота, яка була здійснена з дослідження цієї думки дітей, тепер має бути врахована у поправках до Концепції національно-патріотичного виховання дітей і молоді».

Ірина Геращенко, голова Комітету Верховної Ради України з питань європейської інтеграції, познайомившись з результатами дослідження, яке провели науковці МІОКУ, акцентувала на потребі вирішення питань безпеки. «...Нам потрібно усім – і вчителям, і політикам, в першу чергу, прибрати агресію. Треба робити акцент на діалозі. Дуже багато говорять про страх. Наші діти бояться... Потрібно вирішити питання безпеки і рекомендувати провести термінові уроки безпеки для дітей...».

«Давайте виховувати наших дітей, демонструючи приклад, як дорослі люблять свою державу, вкладають у свою державу» – закликала Ганна Гопко, голова Комітету Верховної Ради України у закордонних справах.

«Якщо ми сьогодні не будемо звертати уваги на наших дітей, ми можемо втратити майбутнє. Цей проект дає можливість нам абсолютно по-іншому дивитися на те, що ми маємо робити. Проект у такому форматі (за участю політиків, науковців) відбувається, напевно, вперше, але важливо, щоб ми об'єдналися заради нашого майбутнього, і нам все вдасться», – підсумувала результати роботи круглого столу народний депутат Оксана Юринець.

В обговоренні рекомендацій до органів законодавчої та виконавчої влади взяли участь народні депутати України, ректори, проректори та викладачі провідних ВНЗ з усієї України, представники Академії педагогічних наук України, Науково-дослідного інституту українознавства, а також Міністерства освіти і науки України, обласних рад та громадських організацій. Важливо, що напрацьовані матеріали передані безпосередньо у відповідні структури і будуть враховані при розробці і вдосконаленні законодавчих актів та інших документів, зокрема Концепції національного і патріотичного виховання, а також стануть стимулом для наукового опрацювання і вироблення практичних рекомендацій відповідними фахівцями – психологами, соціальними працівниками, педагогами.

РЕКОМЕНДАЦІЇ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ КРУГЛОГО СТОЛУ
«УКРАЇНСЬКІ ДІТИ В СУЧАСНИХ КРИЗОВИХ УМОВАХ. ОСОБЛИВОСТІ
НАЦІОНАЛЬНО- ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ»

(м. Київ 17 вересня 2015 року)

У результаті анексії Криму, Революції гідності та неоголошеної війни на Донбасі значна частина українців кардинально змінила свій традиційний спосіб життя, соціальний статус та світогляд, постала перед серйозними психологічними та соціальними викликами.

Учасники круглого столу «Українські діти в сучасних кризових умовах. Особливості національного і патріотичного виховання» відзначають, що найбільш ураженою категорією населення в умовах війни, яка потребує соціально-психологічної допомоги та нових підходів до формування національної свідомості, є діти.

Наслідки війни суттєво позначилися на долях юних українців, про що свідчить така статистика. Від конфлікту на Донбасі, за підрахунками ЮНІСЕФ, постраждало 1,7 млн. дітей (або 34% від усієї кількості постраждалих). Водночас, за даними Всесвітньої організації охорони здоров'я, станом на 1 травня 2015 року війна на Донбасі забрала життя 68-и дітей, 176 маленьких громадян отримали поранення, значна кількість дітей стали сиротами чи напівсиротами. Так, за даними Міністерства соціальної політики України станом на 31 березня 2015 року 1086 дітей втратили батьків унаслідок їх загибелі як учасників АТО або в результаті поранення, отриманого в зоні АТО. У числі внутрішньо переміщених осіб – 150 тис. 481 дитина (17,2% від усіх переселенців). Тобто, в середньому 330 дітей щодня залишають свою домівку.

Однак, війна не лише супроводжується жертвами, але й має згубний вплив на формування нового покоління громадян, породжує агресію у їх свідомості, популяризує насильство у вирішенні питань, дискредитує норми права і моралі, які є типовими для мирного часу. Таким чином, небезпека наслідків війни криється у тому, що під час неї формується нове покоління, виховане на цінностях воєнного часу.

Окрім того, дослідження вітчизняних науковців доводять, що дитина в часи воєнних дій наражається на додаткові небезпеки здоров'ю і розвитку (вторинне психотравмування, руйнування спілкування, зростання жорстокості, знущань у дитячому спілкуванні, зокрема стосовно вимушено переміщених осіб) під впливом засобів масової інформації, зокрема Інтернету та інших екранних медіа. Ці виклики потребують удосконалення медіавиробниками механізмів регуляції і саморегуляції щодо захисту дитини в інформаційному просторі, а також цілеспрямованих системних дій із запровадження масової медіаосвіти в школі.

Відтак, проблема впливу війни на становлення і соціалізацію українських дітей є питанням національної безпеки нашої держави, адже забезпечення психічного здоров'я дітей та формування у них національних цінностей сьогодні є запорукою побудови здорового європейського суспільства завтра.

Учасники круглого столу відзначають, що останнім часом вищезазначені проблеми знайшли своє відображення у нормативно-правових документах органів законодавчої і виконавчої влади, навчальними закладами та науковими установами запропоновано нові форми роботи з національно-патріотичного виховання. Зокрема, Верховною Радою України

розглянуто в першому читанні проект Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо посилення соціального захисту дітей та підтримки сімей з дітьми» (реєстр. № 2254 від 27.02.2015), який містить окрему статтю щодо захисту дітей під час воєнних дій чи збройних конфліктів.

Міністерством освіти і науки України підготовлено Концепцію національно-патріотичного виховання дітей та молоді, розроблено низку методичних рекомендацій щодо національно-патріотичного виховання у загальноосвітніх навчальних закладах, надання психологічної допомоги учасникам навчально-виховного процесу, а також внесено зміни і доповнення до програм з викладання історії України.

Міжнародним інститутом освіти, культури та зв'язків з діаспорою Національного університету «Львівська політехніка» спільно з норвезько-українською громадською організацією «Maidan Norway» проведено унікальний Міжнародний літературно-мистецький конкурс для української молоді «Життя – Тобі», метою якого було проаналізувати думки та оцінки дітей подій 2013-2015 рр., виявити дитяче бачення і розуміння понять «європейські цінності», «демократичні свободи», «відстоювання інтересів держави», загалом розуміння подій, що відбуваються в Україні. За результатами конкурсу видана книга «Життя – Тобі...», яка цьогогоріч була представлена на Форумі видавців і викликала величезний резонанс у суспільстві.

Проте, учасники круглого столу змушені констатувати, що наразі в Україні не створено цілісної системи національно-патріотичного виховання дітей, з залученням усіх дотичних до цієї важливої справи інституцій.

На підставі вищезазначеного та аналізу робіт учасників Міжнародного проекту «Життя – Тобі...», реалізованого Міжнародним інститутом освіти, культури та зв'язків з діаспорою Національного університету «Львівська політехніка» і ГО «Maidan Norway», рекомендуємо:

1. Верховній Раді України:

1. 1. При підготовці нової редакції Закону України «Про освіту» врахувати освітні потреби дітей, постраждалих під час проведення антитерористичної операції на Сході України.

1. 2. Прискорити прийняття законопроекту № 2254 від 27.02.2015 «Про внесення змін до деяких законів України щодо посилення соціального захисту дітей та підтримки сімей з дітьми».

2. Кабінету Міністрів України:

2. 1. Переглянути нормативи забезпечення навчальних закладів України соціальними педагогами та практичними психологами.

2. 2. Створити мережу дитячих реабілітаційних центрів з метою забезпечення захисту, фізичного, психологічного відновлення та соціальної інтеграції дітей, що перебували у місцях збройного конфлікту.

2. 3. Забезпечити державну підтримку соціальних проектів неурядових організацій з проблем соціалізації дітей – вимушених переселенців.

3. Міністерству освіти і науки України:

3. 1. Створити міжвідомчу науково-практичну лабораторію з дослідження перспективних напрямів модернізації освітньої політики України в сфері соціального захисту дітей кризових категорій.

3. 2. Підготувати проект Концепції позашкільної освіти.

3. 3. Вжити заходів для підвищення якості підготовки соціальних педагогів та практичних психологів у вищих навчальних закладах України. Запровадити для спеціалістів зазначеного профілю навчальні спецкурси, спрямовані на врахування особливостей роботи з дітьми, які зазнали психологічних травм у зв'язку з воєнними діями.

3. 4. Посилити увагу до інформаційно-комунікативної складової освітніх програм з національно-патріотичного виховання дітей і молоді, зокрема застосування інформаційно-комунікативних технологій, кіно- і фотоматеріалів.

3. 5. Активізувати роботу з осучаснення науково-методичних матеріалів з національно-патріотичного виховання (концепцій, програм, методик, технологій тощо).

3. 6. Запровадити програму перепідготовки та підвищення кваліфікації соціальних педагогів та практичних психологів навчальних закладів з питань соціально-психологічної реабілітації дітей кризових категорій.

3. 7. Запровадити курс медіаосвіти в педагогічних вищих навчальних закладах України та забезпечити систему підвищення медіаграмотності вчителя на базі установ НАПН України, обласних інститутів післядипломної педагогічної освіти.

3. 8. Розглянути можливість відкриття Центру національного і патріотичного виховання дошкільників з групами короткочасного перебування на базі Інституту розвитку дитини Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова.

4. Міністерству освіти і науки України спільно з Національною академією педагогічних наук України:

4. 1. Здійснювати регулярний моніторинг проблем та потреб дітей із зони АТО, дітей з внутрішньо переміщених родин та дітей учасників бойових дій.

4. 2. Розробити систему заходів, які дадуть змогу дітям, котрі стали учасниками чи жертвами збройного конфлікту, отримувати належну соціально-психологічну реабілітацію, з урахуванням різних категорій дітей, а саме:

- діти, які потрапляли в зону бойових дій, біженці з Донбасу і переселенці з Криму;

- діти, чий батьки перебувають в зоні АТО;
- діти, чий батьки загинули або були поранені в зоні АТО;
- діти, чий батьки повернулись із зони АТО.

4. 3. З метою надання кваліфікованої психолого-педагогічної допомоги дітям, постраждалим у результаті анексії Криму та військового конфлікту на Донбасі, забезпечити такі напрямки роботи у системі освіти:

Робота з педагогічними працівниками та керівниками навчальних закладів усіх рівнів:

- підвищення рівня поінформованості щодо повсякденної психологічної допомоги;
- підвищення соціально-психологічної компетентності педагогів, необхідної для регулювання конфліктних взаємовідносин між дітьми (спеціалізовані семінари).

- надання групової підтримки і розрядка емоційної напруженості (групи підтримки і взаємодопомоги);

- підготовка методичних матеріалів спільно з психологами та педагогами для вчителів та викладачів навчальних закладів України щодо особливостей роботи з дітьми, які проживали в зоні військового конфлікту;

- проведення майстер-класів для шкільних психологів, що будуть працювати з дітьми, вчителями, батьками;

- розробка для вчителів спецкурсу «Толерантність на уроках історії»;
- організація тренінгів для освітян: «Толерантність, демократія, патріотизм»;
- проведення конференцій, круглих столів, семінарів, літніх шкіл для освітян з метою обговорення проблем формування здатності до критичного мислення та до системного утвердження цінностей патріотизму в майбутнього покоління.

Робота з батьками:

- підвищення рівня компетентності щодо стресових станів;
- підвищення рівня поінформованості щодо конкретних даних про допомогу (хто, де і яку допомогу може отримати);
- підвищення сензитивності до потреб травмованої дитини (семінари);
- розвиток умінь ефективної комунікації в діалозі дитина-батько (тренінги);
- надання групової підтримки і розрядка емоційної напруженості (групи підтримки і взаємодопомоги);
- регулювання сімейних взаємин (сімейні консультації);
- допомога з подолання власного травматичного досвіду (індивідуальна та групова психотерапія);
- проведення тренінгів для батьків – вимушених переселенців, де надати інформацію щодо правильного поводження дітей в суспільстві (як контролювати власні емоції, адекватно реагувати на зовнішні впливи);
- організація навчання шкільних психологів для роботи з матерями, чий чоловіки воюють або повернулись з АТО.

Робота з дітьми залежно від віку:

- підвищення рівня компетенції щодо стресу, психотравматичних подій, методів самодопомоги;
- підвищення рівня поінформованості щодо конкретних даних про допомогу (хто, де і яку допомогу може отримати);
- психологічна підтримка (розвиваючі, творчі й спортивні заняття);
- допомога з подолання власного травматичного досвіду (індивідуальна та групова психотерапія);
- посилення роботи педагогів та батьків з дітьми, в середовище яких інтегруються діти з окупованих територій та діти, батьки яких є учасниками АТО;
- популяризація у зоні АТО доцільності проходження психологічної діагностики, особливо серед дітей, які пережили окупацію і військові дії, пов'язані зі звільненням їхнього населеного пункту.

5. Міністерству молоді та спорту України:

5. 1. З метою практичного обміну досвідом організувати круглі столи для студентів – волонтерів, які надають допомогу дітям, постраждалим від конфлікту на Сході України.
5. 2. Формувати військово-патріотичний дух студентської молоді шляхом залучення її до козацького, волонтерського і миротворчого рухів.
5. 3. Розробити концепцію та програму збереження національної ідентичності дітей та молоді діаспори.

6. Державній службі України з надзвичайних ситуацій:

6. 1. Розробити інформаційні плакати, відеоролики, брошури, що надають інформацію про вибухонебезпечні пристрої та розповсюдити їх в навчальних закладах, які розміщені в зоні проведення АТО.

7. Національний раді з питань телебачення та радіомовлення:

7. 1. Внести до стратегічних напрямів інформаційної політики в Україні розвиток медіаосвіти.

7. 2. Переглянути ліцензійні вимоги і запровадити національну систему упереджувальних знаків, які інформували б глядачів (батьків) щодо ризиків та потенційної шкоди, які несе медіа продукція для дітей певного віку.

7. 3. Створити медіа освітні програми для дітей і дорослих, спрямовані на розвиток медіакультури, критичного мислення, розпізнання маніпуляцій, розуміння етичних стандартів і критеріїв якості медіа продукції.

7. 4. Вжити заходів для забезпечення обізнаності дітей та молоді щодо стресу, психотравматичних подій, методів самодопомоги та взаємопідтримки шляхом відеолекцій, циклу передач на провідних телеканалах та радіо, створення спеціального інформаційного сайту, поширення буклетів, інформаційних повідомлень у друкованих виданнях (газетах і журналах), проведення спеціалізованих семінарів для працівників ЗМІ.

8. Загальноосвітнім навчальним закладам України:

8. 1. Врахувати позитивний досвід проекту «Життя – Тобі» при впровадженні Концепції національно-патріотичного виховання дітей та молоді.

8. 2. Сприяти діяльності патріотичних молодіжних організацій, зокрема ГО «Пласт».

8. 3. Формувати почуття національної самосвідомості школярів шляхом проведення національно-орієнтованих заходів (зокрема, зустрічей із діячами української культури, політиками, громадськими діячами, військовослужбовцями Збройних Сил України, учасниками АТО).

9. Проведено круглий стіл у Львові

21 жовтня в НУ «Львівська політехніка» Міжнародний інститут освіти, культури та зв'язків з діаспорою провів другий круглий стіл «Психоемоційний стан українських дітей у сучасних кризових умовах», у рамках роботи якого відбулося обговорення результатів проекту «Життя – Тобі...».

Учасників круглого столу привітали: Роман Корж, проректор з науково-педагогічної роботи НУ «Львівська політехніка», Оксана Юринець, народний депутат України, Христина Береговська, в. о. директора департаменту з питань культури, національностей та релігій Львівської обласної державної адміністрації, Володимир Лис, начальник служби у справах дітей Львівської обласної державної адміністрації та Андерс Глитти, представник громадської організації «Maidan Norway» в Україні.

У роботі круглого столу взяли участь науковці, фахівці в галузі психології, які мають досвід роботи з дітьми, шкільні психологи, соціальні педагоги, зокрема Галина Католик, завідувач кафедри психології Українського католицького університету, член Європейської асоціації психотерапії, Зоя Романець, доцент кафедри теоретичної і практичної психології Інституту права та психології НУ «Львівська політехніка», Тетяна Партико, доцент кафедри психології філософського факультету Львівського національного університету імені І. Франка, Марія Перун, асистент кафедри психології філософського факультету Львівського національного університету імені І. Франка, Оксана Рубай, директор Львівського міського центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді.

На круглому столі МІОК презентував результати проведеного кількісно-якісного контент-аналізу робіт, що були подані до участі у конкурсі «Життя – Тобі...».

Присутні на заході високо оцінили результати дослідження, яке провели науковці МІОКу.

Професійні коментарі психологів щодо висновків дослідження, проведеного МІОКом, підтверджують те, що число психологічно травмованих внаслідок війни дітей дуже велике, а в зоні ризику перебувають також і діти, які «бачили війну» лише по телевізору.

Учасники круглого столу, обговорюючи способи допомоги дітям в кризових ситуаціях, погодилися з тим, що потрібно:

- забезпечити насамперед навчальні заклади достатньою кількістю компетентних психологів, які б працювали системно, здійснюючи профілактичну роботу;
- здійснювати по всій Україні моніторинг важких випадків проявів посттравматичних реакцій у дітей для розробки рекомендацій щодо вчасного реагування та допомоги дітям;
- надаючи психологічну допомогу дітям, які переживають психологічну травму, послуговуватися арттерапевтичними методиками;
- інформувати суспільство про можливі наслідки для психіки дитини від тривалого спостереження за трагічними подіями;
- працювати з батьками, приклад яких наслідують діти;

Всі пропозиції, отримані від учасників круглого столу, передані безпосередньо у відповідні структури для врахування при розробці і вдосконаленні законодавчих актів та інших документів, а також для наукового опрацювання і вироблення практичних рекомендацій відповідними фахівцями – психологами, соціальними працівниками, педагогами.

10. Семінар неурядової організації «Майдан Норвеї» у Норвегії

19 листопада в місті Осло норвезько-українська громадська організація «Maidan Norway» провела семінар на тему «Діти і війна». У рамках цього заходу відбулася презентація Міжнародного проекту «Життя – Тобі...».

Учасникам семінару було представлено проект «Життя – Тобі...» та результати дослідження, проведеного МІОКом, у перекладі на норвезьку мову.

Десять конкурсних робіт, вибраних з книги «Життя – Тобі...», було перекладено на норвезьку мову та видано окремою брошурою. Електронну версію перекладених текстів розміщено на <http://life.maidan.no/stiler/>. Брошуру з інформацією роздано всім учасникам семінару.

Додаток № 6

• **Працівники Інституту – автори наукових та методичних публікацій**, учасники міжнародних наукових конференцій. Доповіді і виступи були опубліковані у збірниках матеріалів конференцій та інших виданнях. Звіт про наукову діяльність Інституту представлено Національному університету «Львівська політехніка».

Працівниками технічного відділу:

- Введено в дію новий сайт МІОКу, який включає в себе повністю нову систему висвітлення інформації, а також новий дизайн сторінки.
- Забезпечено мультимедійним супроводом зустрічі та презентації.

- Продовжено реорганізацію інфраструктури та переведення серверів віртуалізації на платформу Microsoft Hyper-V Technical Preview.
- Переведено віртуальні сервери на нову платформу для можливості використання нових та удосконалених технологій Microsoft.
- Поновлювалась система резервного копіювання та зберігання з Veeam Backup & Replication 7 R2 до Veeam Backup & Replication 8.
- Розпочато модернізацію файл-сервер для збільшення ємності накопичувачів, щоб мати змогу застосувати технології архівування даних та відновлення версій файлів.
- Перенесено базу даних телефонів з локального середовища у хмарне для забезпечення централізованого використання користувачами МІОКу.

Працівники протягом року готували різні матеріали до проведення заходів у межах проектів Інституту (афіші, запрошення, програми, друк статей, макетування, переписка, розсилка інформацій, наповнення бази даних тощо). Підготовлено макет програми та збірника матеріалів Міжнародного симпозіуму «Міграція у кризових умовах: українсько-польський контекст», макет брошури «Результати проекту «Життя – Тобі...», буклет МІОКу.

Діяльність Інституту висвітлювалась у різних засобах масової інформації.

Звіт підготувала – Марія Галік

коректор – Зоряна Харів

комп'ютерне макетування – Ірина Побран